

STRIPWEEKBLAD

POP

nr. 6
prijs 90 cent

TOENGA

Vriend of Vijand

IZNOGOEDH

Het Labyrint

REDACTIE

Maarten Boom
Jan van Erp
Cees de Groot
Frits van der Heide
Hans Keeris
Jan de Rooij
Marijke Scholten
Anneke van Wissen
Sander Wigman

VASTE

MEDEWERKERS

Henk Albers
Dino Attanasio
Bert Baakman
John Bakker
Claire Bretécher
Gideon Brugman
Yvan Delporte
Robert Gigi
Julius de Goede
Jan van Haasteren
Lo Hartog van Banda
Frank Björn Jensen
Daan Jippes
Guus de Jong
Henk 't Jong
Fred A. Julsing
Rob Klases
Tonny Koot
Hans Kresse
Marianne de Kruijff
Anton Kuyten
Martin Lodewijk
Willy Lohmann
Jos Looman
Norman MacDonald
Dick Matena
Jan Meulendijks
Herbert Meijer
Ricard Pakker
Peter de Smet
Peter van Straaten
Albert Weinberg
Jan Wesseling
Rinus Wilms
Ger van Wulften

Stripweekblad

Nr. 6 9 februari 1973

een uitgave van
OBERON bv
Uitgeverij voor jeugd en sport
Postbus 6003, Haarlem,
Azilweg 1
telefoon 023/31.92.00

Baron V.T.T.Z.

Ik moet zeggen, dat ik het begin van de nieuwe „Asterix“ geweldig vind! Ook zulke mooie kleuren... Die kop boven Olivier Blunder (Afghanistan) begreep ik eerst niet, maar plotseling zag ik dat dat gewoon een andere manier is om de zin „Afgaan is stom“ op te schrijven! Erg goed, hoor. Ook dat „Verwensen is misselijk“ vond ik zeer geslaagd; ik vind het erg goed dat jullie titels aan Blunder-verhalen geven. Kan er geen vervolgverhaal van hem komen? Van Wetamo vind ik pagina 24 niet zo geweldig getekend. Of gedrukt? Zo onscherp, lijkt het wel. Of heeft Hans Kresse die pagina met een viltstift getekend? De aflevering „Museumperikelen“ van Baron V.T.T.Z. is grandioos getekend! Overal lopen en rennen rare dingen rond! De plaatjes stikken van de verborgen grapjes. Hoe langer je kijkt, hoe meer je er ziet. Het viel me pas bij deze aflevering op, dat Jan van Haasteren eigenlijk de Nederlandse Jacovitti is. Een erg goede strip kan dit worden, hoor. Voorzichtig is geniaal, schitterend, briljant. Dat PEP-mysterie is niet eens zo slecht. Het is best aardig, eigenlijk. Ga zo door, Henk Albers! De rest van het blad is ook wel goed, alleen mis ik wat favorieten van mij, maar die komen vast wel weer. Of niet? (Ik bedoel Cocco Bill, Iznogoe, Philémon, Rob Palland, Agent 327, de Generaal en Alfred de Wees). Doe er wat aan!

Jan Hoek, Driebergen

Er komt echt van alles terug.
Ook Palland en Agent 327.

Alice/van Wulften

Ik wilde jullie net een brief schrijven om te vragen om iets over Alice Cooper in PEP te zetten, maar nu staat hij erin (PEP

52)! En hoe! Ger van Wulften, ik heb je nog nooit zo'n mooie tekening zien maken. De tekst is wel wat kort, maar die plaat vergoed veel. Verder heb ik eigenlijk niets te zeggen.

Dick Klap, Hilversum

Dat is maar goed ook.

Neus

Hier een brief van mij. Ik ben al minstens 8 jaar lid van uw blad. En ik vind Pep nog altijd knutselknutselgoed. Bijvoorbeeld Asterix, Luc Oriënt, Joris P.K., Maxmagnus, Bernard Voorzichtig, Lucky Luke, Toenga (wanneer terug?), Roodbaard, Rob Palland en Engelbert. Nop vind ik stom, Ravian eruit, Titus eruit, Kraaienhove eruit, Koning Yaroslav eruit, en Professor Balthasar eruit. Waarom wordt Lucky Luke niet drie pagina's, zoals gewoonlijk? En waar blijft onze trouwe vriend Toenga? Waar blijft Feyenoord? Ze doen het weer geweldig goed, dus dan is het best de moeite waard om die ploeg weer in Pep te zetten. Pep moet veranderen. Er moeten strips in komen die echt lijken (Toenga, Rob Palland) en geen strips met mannetjes die een neus van 30 cm hebben.

Theo Tromp, Uitgeest

En die neus van jou dan?

Een voor allen

Niemand zegt het, daarom zeg ik het voor allen. Daan Jippes' „Twee voor Thee“ is topklasse en de nieuwe strippoppen zijn saai en waardeloos.

M. Spiering, Amstelveen

Beter dan andersom.

Maxmagnus I

Ik was vorige week helemaal vergeten om de Pep te lezen en nu lig ik op mijn bed met een stapel Peps voor mij en tref hier nr. 48 aan, sla deze open en lees de brievenpagina. Als ik dit niet had gedaan, had ik niet mijn goede humeur verloren, want wat schreef Ramanda Ebbema? Zij schrijft dat Maxmagnus eruit mag van haar. Maar zij schrijft

ook dat zij tot vandaag de dag de bladzij waar een naar haar zin geen goede strip op staat, gewoon heeft overgeslagen. Nu dacht ik zo dat zij dat ook wel met Maxmagnus kon doen. Want het gevaar dat je strips treft die je niet zinnen, heb je in ieder strippop. U zou er goed aan doen om onze allergeliefde Olivier Blunder op de plaats van Bandoneon te zetten. Ik hoop dat Maxmagnus nog erg lang blijft. Wanneer komt Ambrosius terug???

Wilbert van 't Klooster,
Apeldoorn

Ambrosius loopt momenteel een paar vergaderingen van het griezologische genootschap af.

Maxmagnus II

Hierbij hartelijk gelukgewenst met uw 10-jarig bestaan. Ik lees het blad nu al bijna tien jaar, maar ik vind dat het niet zo erg vooruit is gegaan! Dit mede door het feit dat u er erg slechte verhalen in zet, zoals: De Macht van Gog, Corto Maltese, Het Lompentheater en Baron Van Tast. Om nog even te reageren op de brief van Ramanda Ebbing die zegt dat Maxmagnus een „sadtische strip“ is: ik vraag mij af welke strip niet sadistisch is.

D. Zeegers, Amsterdam

Bollie en Billie bijvoorbeeld.

Maxmagnus III

Mijn dank voor die uitstekende Maxmagnus. Lekker sadistisch en vuil allemaal, tenminste niet zo braaf als alle anderen. Vooral nr. 49 is erg goed. Wilt u hem a.u.b. voor vast plaatsen? Ook erg bedankt voor de strip van Kresse: Wetamo. Maar ik be-

Losse nummers 90 cent verkrijgbaar bij kiosk, boek- en tijdschriftenhandel, supermarkt en warenhuis. Abonnementen 75 cent per week of f 9,75 per kwartaal (13 weken). Prijzen en condities buiten Nederland en België worden op aanvraag verstrekt. Betalingen Wie het blad via de bladenman/wederverkoper ontvangt, kan de betaling met hem (per week, maand of kwartaal) regelen. Komt het blad per post, dan wordt voor de betaling per kwartaal een stortings/acceptgirokaart toegestuurd. Inlichtingen klachten enz. Abonnees die het blad via de bladenman/wederverkoper ontvangen, kunnen zich tot de volgende servicepunten wenden: Amsterdam — Parnassusweg 215 — tel. 020-736211-736212. Alkmaar — De Laet 12-14 — tel. 02200-12587. Arnhem — Boulevard Heuvelink 147 — tel. 085-451551-451552-451553. Breda — Jorisstraat 20 — tel. 01600-52250-52251. Den Haag — Stationsweg 76 — tel. 070-632944-632947. Eindhoven — Stratumseind 23 h — tel. 040-112625. Enschede — Brinkstraat 121 — tel. 05420-15828. Groningen — Ged. Kattendiep 29 — tel. 050-125650. Leeuwarden — Vrijenged. Schrans 28 — tel. 05100-26330. Roermond —

Scheepenv. d. Portenstraat 20 — tel. 04750-29988. Rotterdam — Schiedamsedijk 5a-6a — tel. 010-132090. Utrecht — Bartoklaan 21 — tel. 030-936941. Vlissingen — Grote Markt 14 — tel. 01184-3939. Voor abonnees die het blad per post ontvangen: Afdeling Postabonnementen PEP, postbus 298, Haarlem, telefoon 023/319200. Adreswijzigingen Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman/wederverkoper of de Afdeling Postabonnementen (zie Inlichtingen, klachten enz.). Advertenties Admedia N.V., postbus 7902, Amsterdam, tel. 020/443744. Verdelers voor België NV Tijdschriften Uitgevers Mij., Jan Blockstraat 7, 2000 — Antwerpen, tel. 03-382380. Postrekening-nr. 83405. Agency for Canada Dutch Magazine and Book Import Cy. Whitby. Halfjaar verzamelbanden Iom zelf oude nummers van PEP in te binden zijn op aanvraag verkrijgbaar bij de bladenman/wederverkoper à f 6,95. Ziet u de bladenman/wederverkoper niet, dan kunt u ook bestellen door overschrijving van f 6,95 + f 1,- verzendkosten (totaal dus f 7,95) op girorekening nr. 9229 t.n.v. Extra Uitgaven, Haarlem. Duidelijk bij betaling vermelden: „Verzamelband PEP“.

R. Verberne, Helmond

Frank Korgmit, Oudenbosch

vergeten van Lucky Luke?!

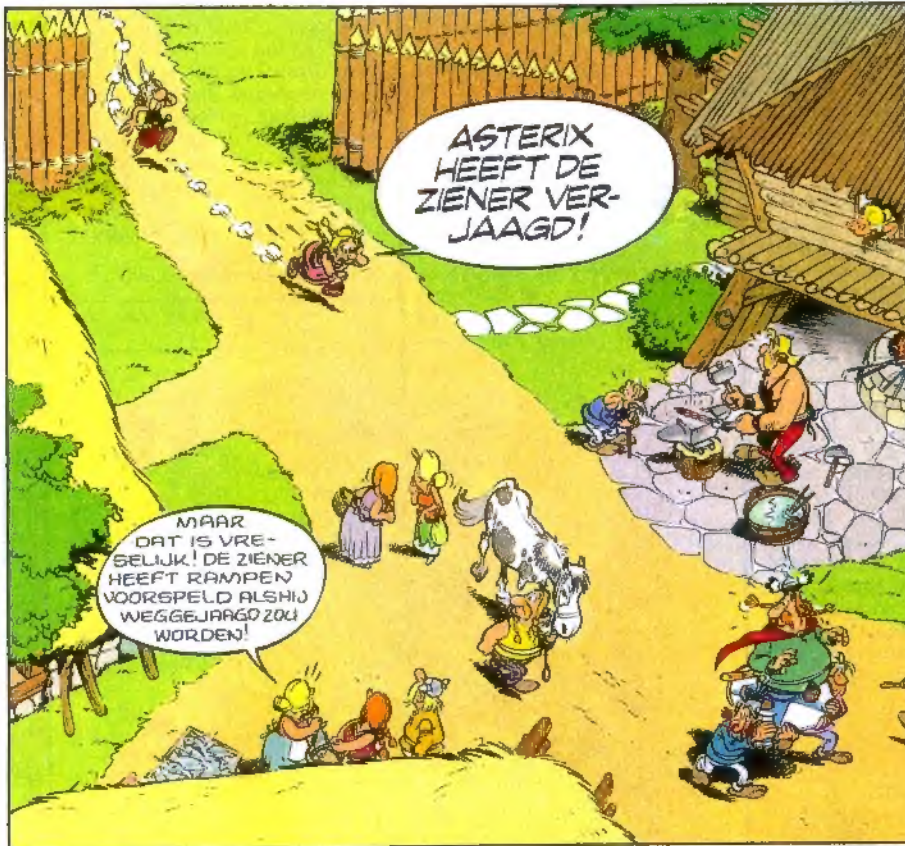
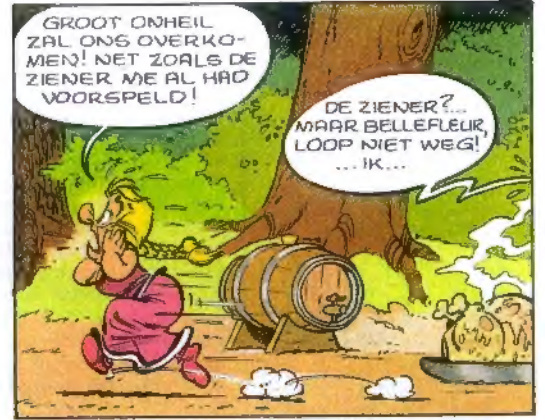
Frank Korsmit, Oudenbosch

Niet zeuren! Er staan regelmatig pop- en sportplaten in Pep.

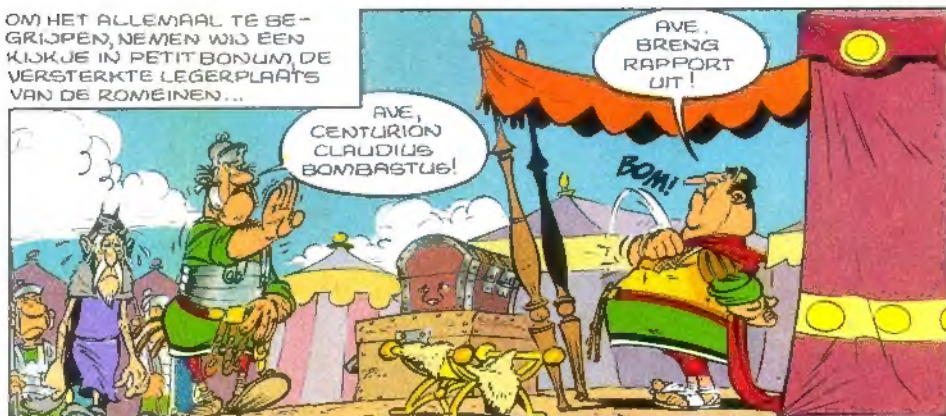
OPLOSSING PUZZEL PEP 5

Een nachtegaal te Vooglenzang bewerkt zijn eigen ondergang. Door 't roken van sigaren krijgt-ie de laatste jaren veel valse noten op zijn zang...

vertrouw erop dat die beter zullen worden. Nog een opmerking: naar mijn idee (ik lees het af uit Post voor PEP) wordt Koning Jaroslav zwaar onderschat. Er zitten soms van die absurde grapjes in! Stukjes tekst die rijmen, lieden die in grenzen verstrikt raken, knotsgekke beesten zo maar op een berg, of ergens voorin of in de helm van een soldaat, rare kreten. Kijk maar eens in PEP 50 naar het plaatje waarop Rose uit

OM HET ALLEMAAL TE BE-
GRIJPEN, NEMEN WIJ EEN
KLIKJE IN PETIT BONUM, DE
VERSTERKTE LEGERPLAATS
VAN DE ROMEINEN...

TIJDENS EEN PATROUILLE DOOR
HET BOS ZIJN WIJ OP EEN INDIVI-
DU GESTUIT DIE NAAR ONZE
OVERTUIGING ZIJN AANWEZIG-
HEID ALDAAR NIET GENOEG-
ZAAM KON VERKLAREN.

BEN JIJ SOMS
EEN VAN DIE DWA-
ZEN DIE ONS NOG
ALTIJD
WEERSTREVEN?

IK? OH NEE, OH NEE!
IK WEERSTREEF
NIEMAND!

IK BEN
SLECHTS EEN
EENVOUDIG
ZIENER...

EEN
ZIENER? BEN
JIJ EEN ECHTE
GALLISCHE
ZIENER?

ZEKER...
IK ZIE BIJVOOR-
BEELD DAT U
ZAL WORDEN
BEVORDERD.

© Dargaud S.A. 1972

JE KLETST JE D'R NIET
UIT, ZIENER. WIJ HEBBEN
STRIKTE ORDERS UIT
ROME OM ALLE GALLISCHE
ZIENERS GEVANGEN TE NEMEN.
ONZE AUGURES HEBBEN
CAESAR VOORSPELD DAT
ZIJ Z'N VEILIGHEID KUN-
NEN BEDREIGEN...

JE ZAL DUS
WORDEN VERBAN-
NEN NAAR DE ZOUT-
MIJNEN VAN...

NEENEENEENE.
GENOEG GESCHERTST.
IK BEN GEEN ECHTE
ZIENER, IK BEN EEN
BEDRIEGER!

IK MAAK MISBRUIK VAN DE GOEDGE-
LOVIGHEID VAN DE MENSEN OM TE KUN-
NEN LEVEN ZONDER TE WERKEN...

EN DAARNE VOORSPEL-
DE JE MIJ DAT IK BE-
VORDERD ZOU WORDEN.

WELNEE, WELNEE,
HELEMAAL NIET.
'T IDEE!...

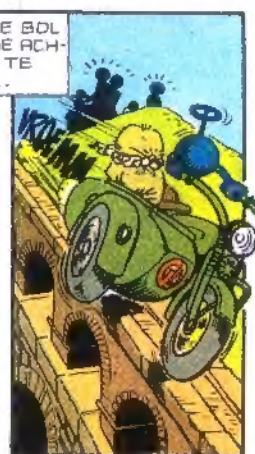
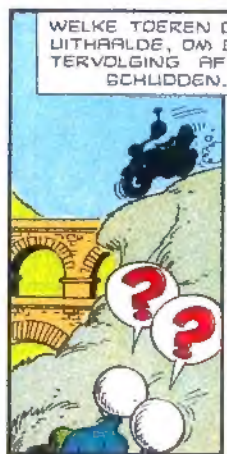
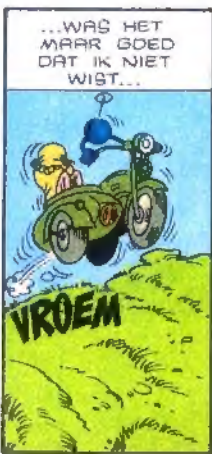
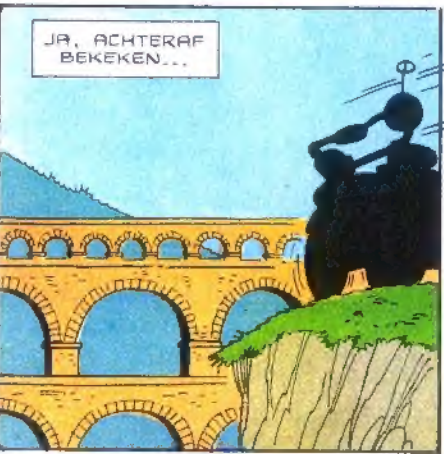
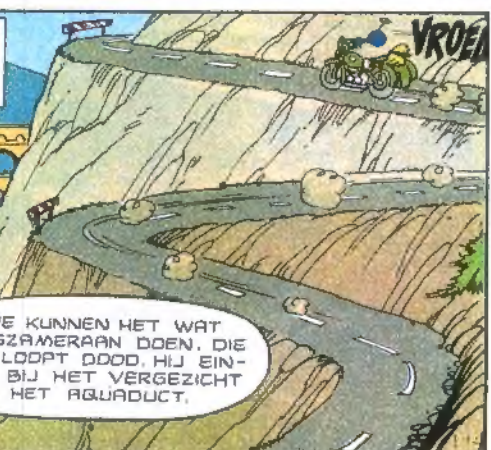
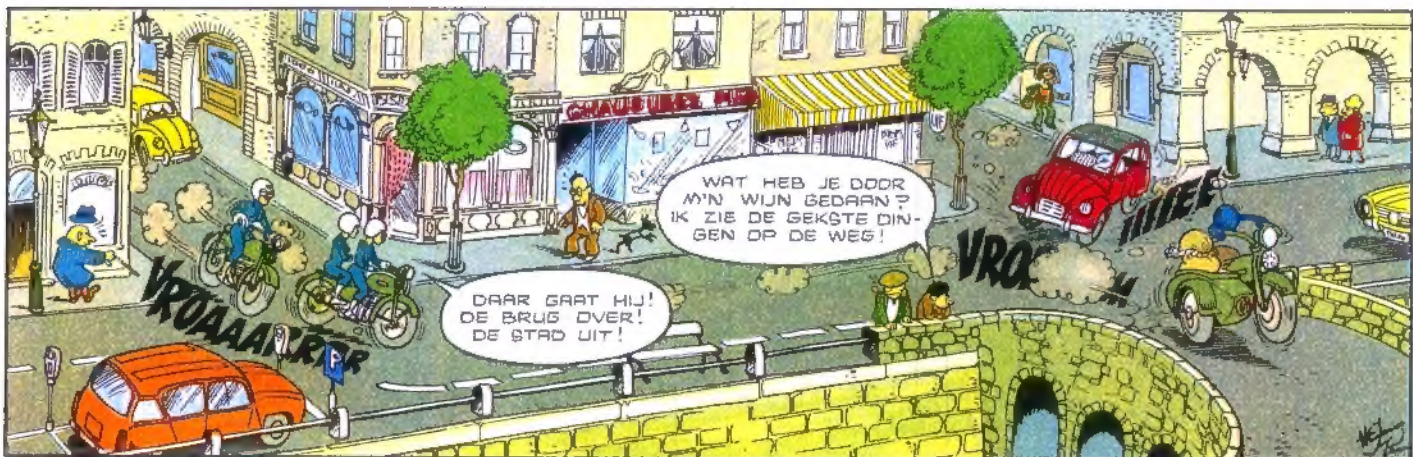
IK GELOOF
DAT...

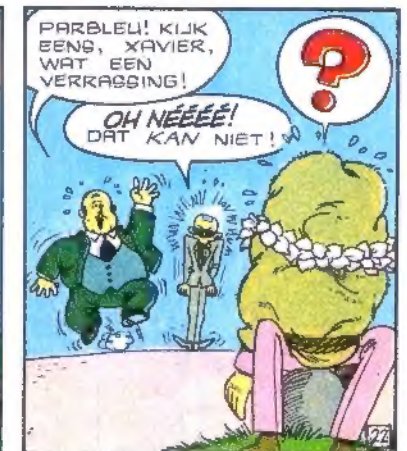
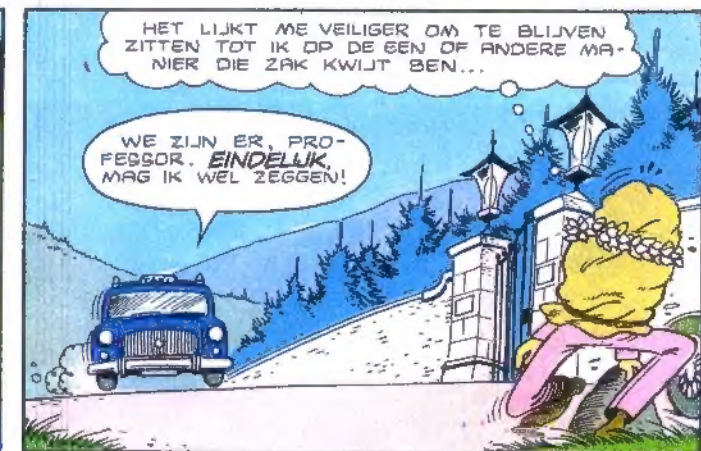
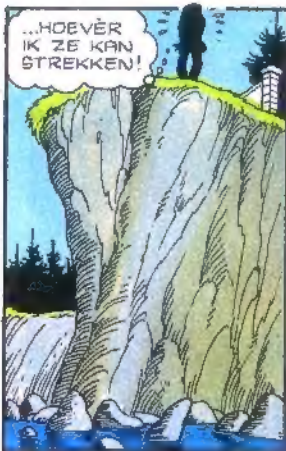
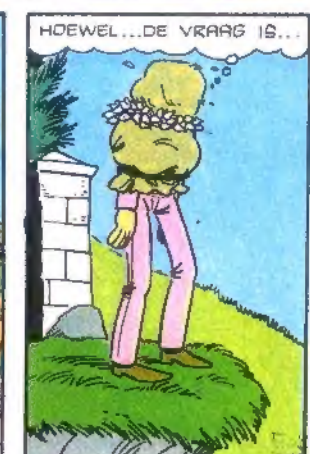
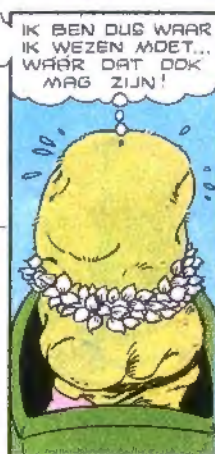
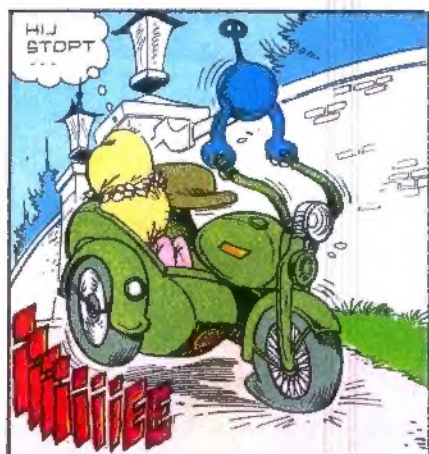
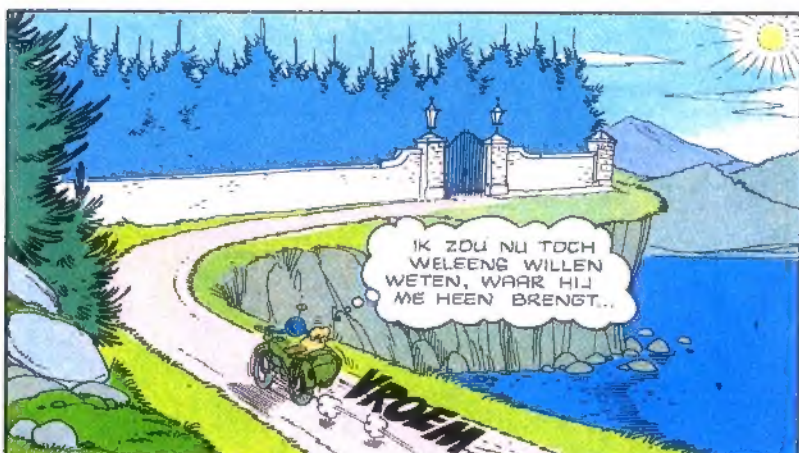

IK KAN ME NIET HERINNEREN NAAR
JOUW MENING TE HEBBEN GEINFORMEERD,
IMBECIEL! DIE KEREL HIER HEEFT MIJ
NIET OVERTUIGD! HIJ
IS VERDACHT!

TOT UW ORDERS,
CENTURION!

WORDT VERVOLGD

BLUEBERRY

HET BEVEL VAN ALLISTER WORDT STIPT UITGEVOERD DE TIPI'S EN DE SCHAMELE BEZITTINGEN VAN DE INDIANEN WORDEN EEN PROOI DER VLAMMEN, EN DE SOLDATEN MAKEN ALS DOLLEN JACHT OP DE PAAR PONY'S DIE WAREN ACHTERGEBLEVEN...

(1) ZO NOEMDEN DE CHEYENNES ZICH.

generaal geelkop

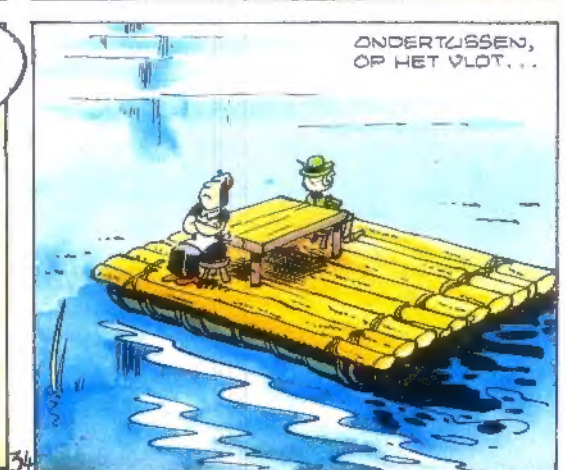
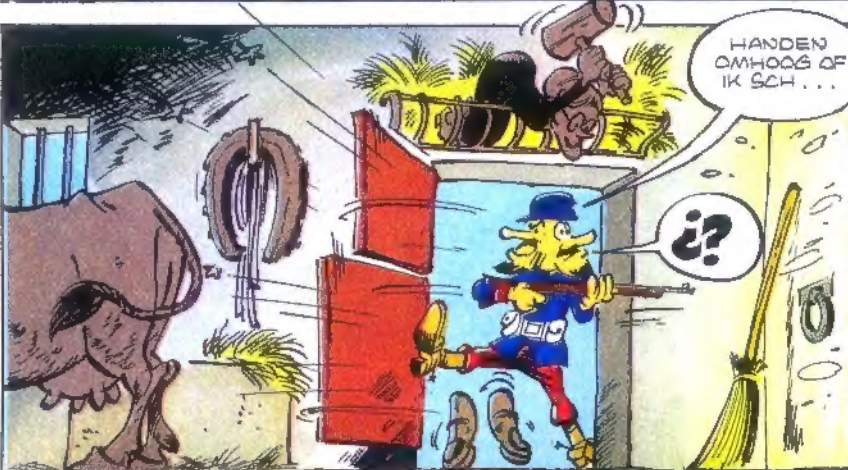
WORDT VERVOLGD

BANDONEÓN

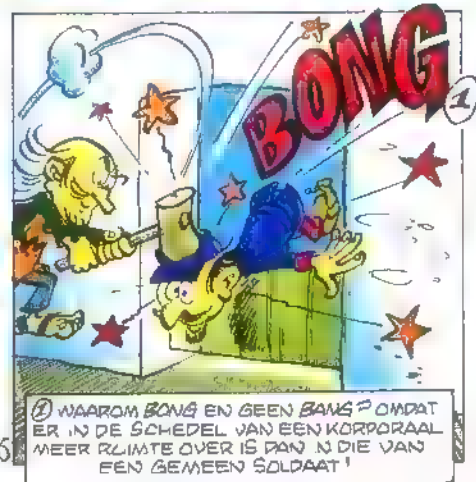
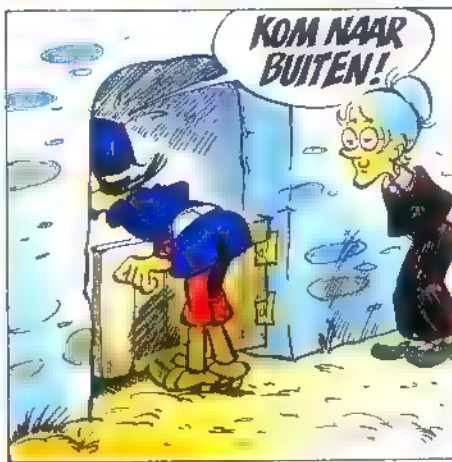
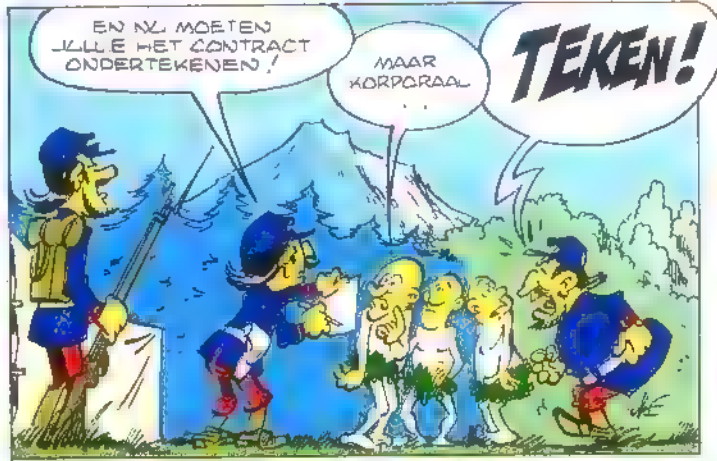
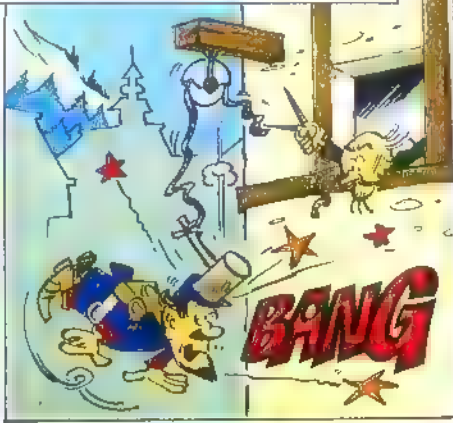
ALS DE SOLDATEN
WEER BIJGEKOMEN
ZIJN ...

NATUURLIJK ZIJN
HET GEEN SOL-
DATEN. EEN
SOLDAAT HEEFT
EEN UNIFORM
AAN. DAT WEEET
IEDEREEN. EN
ZONDER UNI-
FORM STEL JE
NIETS VOOR...

TERMIL JULIA EN TRISTAN DE ENE NA DE ANDERE SOLDAAAT VERSCHALKEN

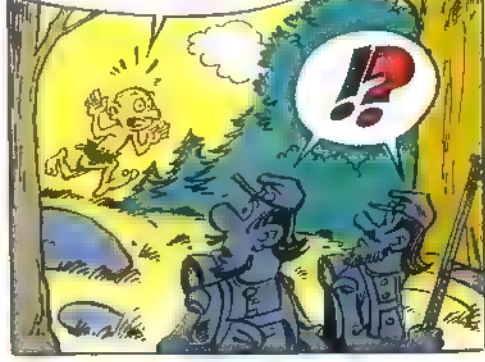
① WAAROM BONG EN GEEN BANG? OMDAT ER IN DE SCHEDEL VAN EEN KORPORAAAL MEER RUIMTE OVER IS DAN IN DIE VAN EEN GEMEEN SOLDAAAT!

BANDONEÓN

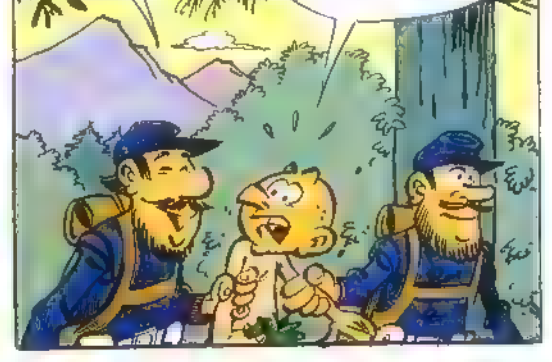
ALS KORPORAAL TENIENTE BIJKOMT, KRIJGT HI DE SCHRIK VAN ZIJN LEVEN, ZIJN UNIFORM EN GESTOLEN.

HE, JULIE DAAR! BRENG ME ONMIDDELIJK EEN UNIFORM! IK NAAI ER ZELF DE STREPEN WEL OP!

ZE HOUDEN ALTIJD HETZELFDE PRAATJE!
LAAT ME LOS JULIE KUNNEN JE BLOEDEN KORPORAAL NIET GEVANGEN NEMEN!

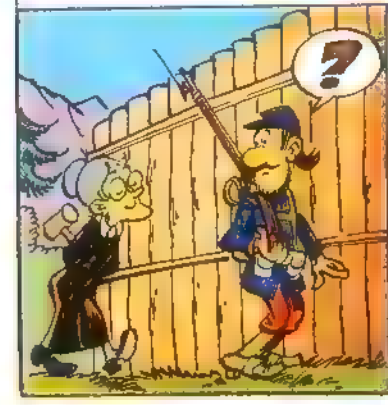
JAJA, EEN LEUK VERHAAL! MAAR ZOU JE NIET HER EVEN WILLEN TEKENEN?
MAAR IK BEN KORPORAAL TENIENTE!

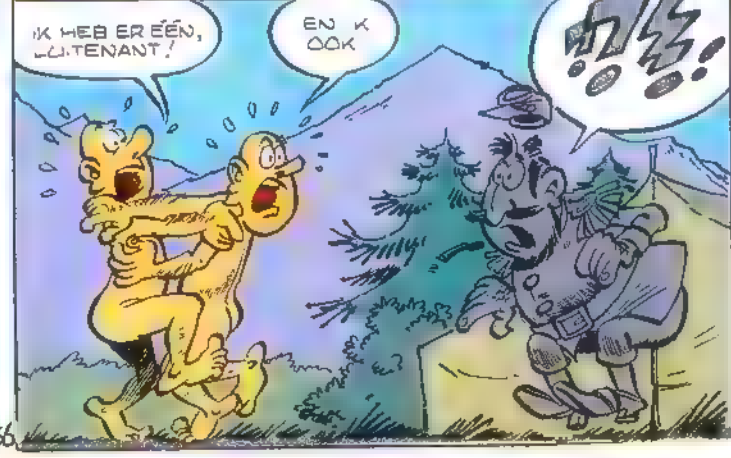
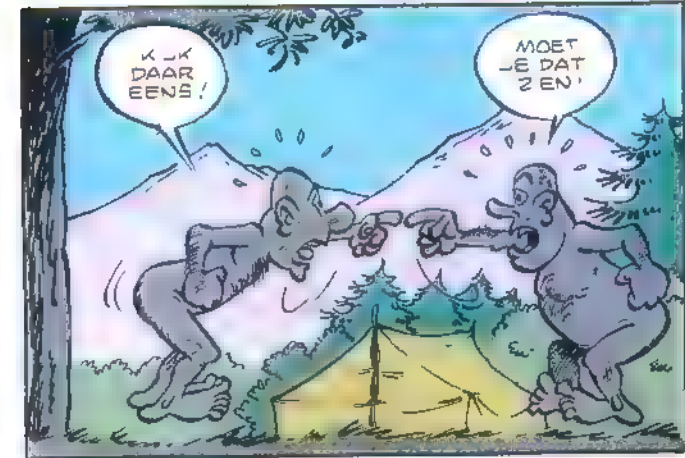
HET WERK ZIT ER SLECHT OP! ER LODEN NOG TWEE SOLDATEN ROND. OH JA, EN DAN IS LUTENANT CASO ER NOG!

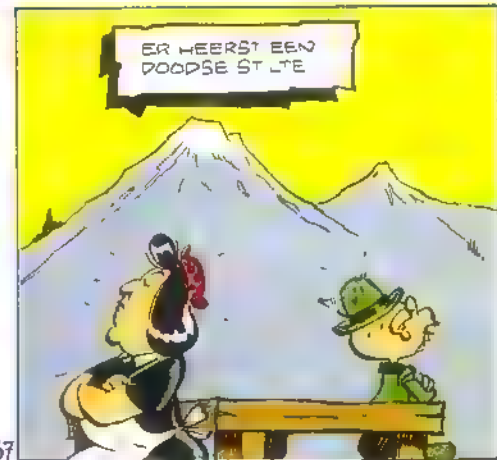
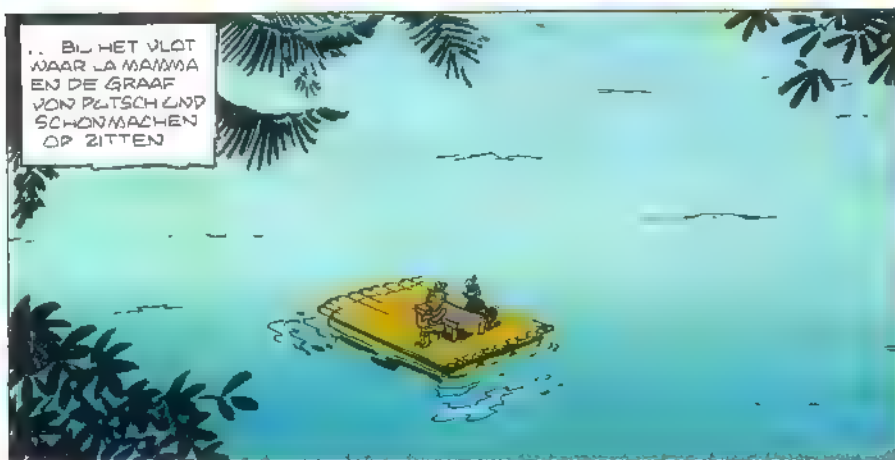
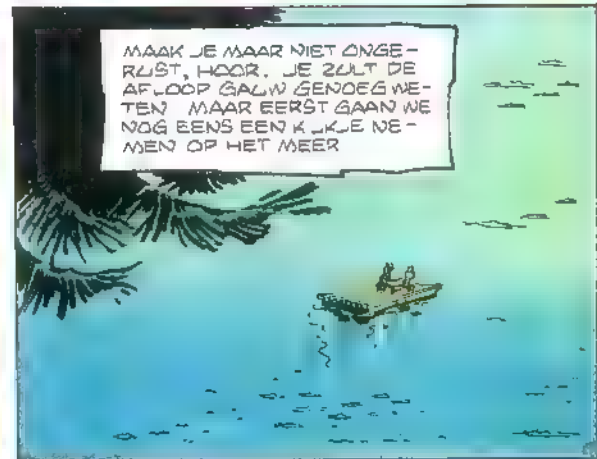
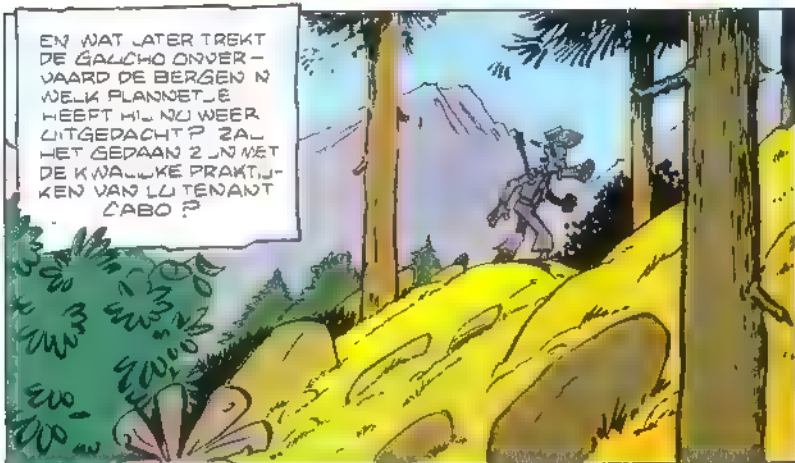
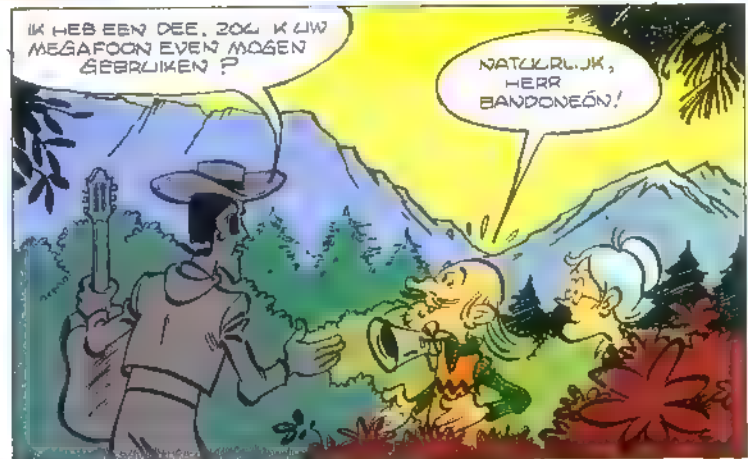
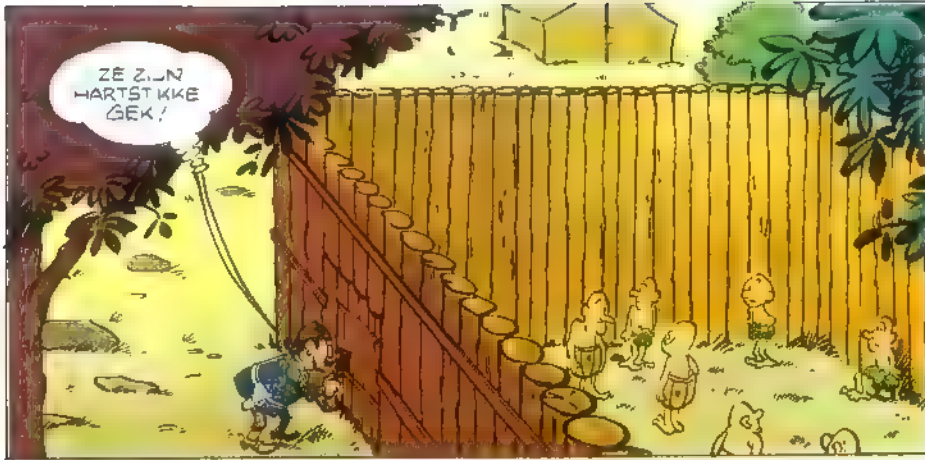
VASTBERADEN LOPEN JULIA EN TRISTAN OP DE NIETS VERMOEDENDE SOLDATEN AF.

EN WAT LATER

cañon verona

28

De dag dat Ahmed in de Ethiopische zon voor zijn lemen, met stro bedekte woning zat opkijkend naar het hoekige, mager gezicht van zijn vader, die dag was een kwade dag — maar hij wist dat niet. Hij dacht zelfs dat het de gelukkigste dag van zijn leven was. Met een takje had hij zijn naam in het stof geschreven, en zijn zwijgzaam vader keek met een wat ongewoon lachje naar de hoekige letters en vroeg: „Nou, wat staat daar dan? Is dat echt een woord?”

„Daar staat Ahmed,” zei Ahmed.
En zijn vaders verweerde gezicht vertrok in een brede lach. „Goed,” zei hij. „Heel goed.” (Alsof het zijn idee was geweest dat Ahmed zou leren lezen en schrijven en de dorpsoude hem niet met veel moeite had overgehaald zijn onmisbare zoon naar school te sturen, één dag in de week. Maar Ahmed begreep dat wel. Zijn vader kon zelf niet lezen en schrijven, dus hoe moest hij daar het nut van inzien? En Ahmeds hulp op de akker kon hij moeilijk missen.) Die dag dat zijn vader zich gewonnen gaf, hield de ongewoon lange regen boven de Afrikaanse woestijn einde, ik op, en miljoenen sprinkhaan-eltjes kregen de kans te ontkomen in de vochtige grond, en miljoenen jonge sprinkhanen vonden voldoende voedsel in het opschietende groen.

Maar Ahmed en zijn vader wisten niets van dat naderende onheil. Ahmed kraste een nieuw woord in de harde grond en zijn vader vroeg „Wat schrijf je nou?” „Boer,” zei Ahmed trots. „Nou staat er, Ahmed, boer.” „Boer...” hernaa de zijn vader. „Heel goed. Vergeet dat nooit, Ahmed. Zo lang wij onze akker bezitten, zullen we nooit zwervers zijn, maar boeren. Dat hebben we te danken aan je grootvader die hier in de wildernis aan het werk is gegaan met kamies en schoffel. Hij werd uitgelachen en de anderen gingen verder, naar Karthoem waar ze nu de knechten van de rijken zijn — maar wij zijn onze eigen baas, omdat wij een akker bezitten, en wij hoeven niet te bedelen om werk bij de heren in de stad.”

Dat was een ongewoon lange toespraak voor zijn vaders doen, en Ahmed voelde zich die dag bijna een volwassen man. Trots wandelde hij met zijn vader over de hobbelige akker toen de schemering viel. Hoe goed was het, zo naar het bijna volgroeiende gieraat te kijken, dat wuifde in de warme wind. Een rijke oogst, na twee magere jaren, dank zij de regen. In de avond trok er een stoet zwervers langs. Er waren zoveel zwervers. Met hun hele bezit op ezelwagens geladen, probeerden ze ergens een vaste woonplaats te vinden, maar overal werden ze doorgestuurd. Mensen zonder thuis. De dorpsonderwijzer had hem verteld van de verschrikkelijke rampen, die mensen konden treffen. Overstromingen, droogte, epidemieën en oorlog — maar voor Ahmeds gevoel gingen die verhalen over „andere mensen”. Niet over boeren zoals hij en zijn vader. En die avond ging hij slapen zonder te vermoeden, dat in een woestijn niet ver van zijn woning een geboorte-explosie plaats had gevonden onder de woestijnsprinkhanen.

Maar dagen later begonnen vage alarmberichten ook tot hem door te dringen. De dorpelingen spraken erover de onderwijzer gaf zijn mening, maar de enige die er niet over wilde spreken en al zijn vragen met een nors schouderophalen beantwoordde, was zijn vader.

Sprinkhanen laten zich meeveren met de wind, vertelde de onderwijzer ledere boer moet er maar het beste van hopen. De wind kan de zwermen zijn richting uitzakken, maar ook naar de zee. Niemand weet, hoeveel schade een zwerm za aanrichten, want niemand kan de richting van de wind voorspellen. Sprinkhanen, zo zeggen de oude boeken, zijn de tanden van de wind.

O, de wind! Ahmeds vader zat 's avonds voor zijn woning en luisterde naar de wind. Zijn magere hoekige gezicht in het late licht verhaalde niets van zijn gedachten. En 's nachts stond hij stil op om te gaan kijken naar de lucht, en als Ahmed 's morgens naar buiten kwam zag hij zijn vader weer voor het huis, tuierend naar de verre heuvels en naar de spaarzame waken.

De onderwijzer vertelde van de waarschuwing, die

de profeet Mohammed van de sprinkhanen ontving. „Wij zijn het ieger van Allah. Wij leggen 99 eieren. Als we er honderd zouden leggen, zouden we de hele wereld kaalvreten...” De dorpelingen vingden sprinkhanen op de heuvels en regen ze levend aan lange snoeren, die ze aan stokken in de wind lieten wapperen om andere sprinkhanen angst aan te jagen. Maar toen Ahmed met zo'n snoer thuiskwam, stampte zijn vader die woedend met zijn blote voeten tot pulp. „Dom bijgevoef! Als de sprinkhanen komen, dan komen ze. Niets houdt ze tegen.”

En sinds die dag was hij nog zwaarmoediger. Ahmeds moeder vertelde dat zijn vader eenmaal eerder een sprinkhanenplaag had meegemaakt, en toen waren er duizenden van honger gestorven. Maar zijn vader wilde daar niet over praten. Zijn vader werd in korte tijd magerder en pudier; zijn ingevallen gezicht deed Ahmed denken aan dat van een koortslidder 's Nachts woede hij rusteloos en soms stond hij, wel vijfmaal op om buiten te gaan kijken naar de richting waarin de halmen bogen...

De dorpelingen kwamen ook bij hem een aandeel opvragen, want ze hadden een magische man, een priester laten komen, die met geheimzinnige bezweringen de plaag zou tegenhouden. En zijn vader, zonder enig vertrouwen, had zwijgend zijn aandeel betaald. En was somber het huis uitgeslopen, om te kijken naar de verre heuvels.

Toen de sprinkhanen tenslotte, en nog onverwachts, hun kant uitkwamen, was het Ahmeds vader die de zwerm het eerst zag. Een vage beweging in de lucht op ruim een kilometer afstand van hun akker. En heel zacht had hij Ahmed geroepen. „Kom naar buiten, zoon.” Toen had ook Ahmed de grijze streep boven de heuvels gezien, een dunne nevel die dikker en breder werd boven de heiligen... Het is rook, had Ahmed gedacht. Maar het was geen rook, het was een zwerm sprinkhanen die dichterbij kwam en als een dichte mist neerdaalde.

Tewij Ahmed nog stond te staren zonder het te kunnen geloven, kwam zijn vader in beweging. Hij greep een stok en holde naar zijn akker, en Ahmed volgde hem op de voet. Ze drongen de mist van sprinkhanen binnen. Vliegende sprinkhanen, groot als vingers, botsten in Ahmeds gezicht, raakten verward in zijn haar, grepen zich met lange, hoekige poten vast in zijn geteiden kleeft. Waarheen hij zich ook keerde, overal leek de gele neerdravende mist even dicht. „Dieven! Rovers!” hoorde hij zijn vader schril schreeuwen, met een overslaande stem die verloren ging in het reusachtige gelufter van zoveel vleugels. Hij sloeg met zijn stok op de sprinkhanen in. Ahmed greep een tak waaraan nog bladeren zaten en deed hetzelfde. Ze sprongen heen en weer op de buitige akker en ranselden erop los, zwetend in de hitte, en al die tijd was het ontzettende geluid overal om hen heen, het geluid van al die vretende kaken. Overal vochten sprinkhanen om een plaatsje op de hoge planten, ze vdrongden elkaar en vernietten de aren, knakten de stengels, vreten de bladeren aan. Het droge breken van de stengels vermengde zich met het geluid van die duizenden kleine kaken, die knaagden en kauwden als een reusachtige graasmachine.

In korte tijd was er van hun oogst niets meer over dan wat afval, gespleten stengels, kaalgekleven aren, flarden van bladeren. Een ravage. Uit de omringende heuvels stegen vogels op, wouwen en kiekendieven, die zich uit de lucht tussen de zwerm lieten vallen en sprinkhanen verslonden tot ze niet meer konden vliegen en verlamd op de grond vielen, waggelend met volgevreten lijven; maar de zwerm stoorde zich aan vogels noch mensen en vrát ongestoord verder... De sprinkhanen vernietten alles — de bomen, de struiken, het gras. In zijn onmacht liet Ahmeds vader zijn gebroken stok vallen en begon met stenen te

gooien naar de zwerm. Tegen die tijd was elk plekje groen bedekt met het geel van de plundersaars. En toen ten slotte de gigantische zwerm weer opsteeg, wegfleedde over de kale heuvels, toen strompelde Ahmeds vader zijn woning binnen en ging op het bed van getevachten liggen, zonder een woord, zonder ook maar iemand aan te kijken, en hij lag daar als een dode.

Ahmeds moeder omarmde haar annikende zoon. Ahmed was buiten zichzelf. „Het is de wil van Allah,” zei zijn moeder dof. „Nu zal de honger komen, en daarom is het beter hiervandaan te gaan, naar Karthoem. Daar kunnen we misschien werk vinden en anders moeten we maar bidden. Hier blijven heeft geen zin. Twee magere jaren, en nu de sprinkhanen...”

Ahmed dacht aan de treurige stoet van zwervers, die hij zo vaak langs had zien gaan, en het leek hem onwerkelijk dat ze zich nu bij deze thuislozen zouden voegen... Maar zijn moeder begon a. het huisraad op de ezelwagen te laden, en toen hij haar zag slepen met de aren waterzakken, begon hij haar te helpen. In korte tijd was de woning leeg, want veel bezittingen hadden ze niet. Alleen het lage bed van getevachten moest nog op de kar geladen worden. Maar Ahmed had niet de moed zijn vader aan te spreken, die daar op het bed in de woning lag, zijn starre witte gezicht naar de zoldering gekeerd.

Ook zijn moeder wachtte geduldig, haar gezicht met een spaal bedekt. Ahmed hoorde dat ze af en toe huilde, maar hij was nu te vermoeid, te ontdaan, om naar te kunnen troosten. Hij staarde naar de akker kaalgeplunderd, en naar het hek dat ze in hun haast omver gelopen hadden. Zozeer ging hij op in zijn sombere gedachten, dat hij niet hoorde dat zijn vader opstond en naar buiten kwam.

Zijn vader stond daar voor de lemen woning zonder iets te zeggen. Nog nooit had de magere, hoekige man zo nietig en onbeangrijg geleken als nu. Ahmed probeerde niet naar die verslagen gestalte te kijken. Maar steeds werd zijn blik weer getrokken naar dat ingevallen gezicht, die wanhopige ogen... Zijn vader staarde naar de opgeladen ezelwagen. Tenslotte kwam Ahmeds moeder dichterbij met zijn mantel, die ze hem aanreikte. „We moeten gaan,” zei ze. „Blijven heeft geen zin.”

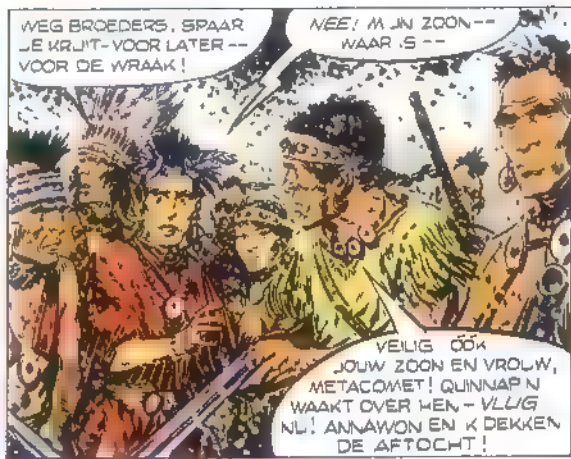
Ahmeds vader deed twee, drie stappen, maar niet naar de ezelwagen toe, nee, hij liep in de richting van zijn akker. Zwijgend bukte hij zich en begon de paaltjes van het hek weer overeind te zetten. Hij keek niet op of om, maar werkte verder aan het hek alsof hij daarbinnen alleen maar wat uitgerust had. De geiten, de de akker waren opgevoerd, joeg hij, naar buiten, en toen pas liep hij naar de ezelkar. Hij trok zijn sikkel uit de bundel gereedschap en keerde terug naar de akker, waar hij, de vernielde planten begon los te snijden. Dat was het werk waarmee normaal de oogst begon.

Toen Ahmed zijn vader een tijd lang had gedgeeslagen, haalde hij ook zijn sikkel van de ezelwagen, en hij begon naast zijn vader op de akker te werken. Het geluid van de messen klonk metalig en koppig in de verslagen stilte. En Ahmeds moeder stond het hoofdschuddend aan te zien. Maar tenslotte begon ze a. het huisraad weer zwijgend af te laden en het huis binnen te dragen. Tewij Ahmed en zijn vader naast elkaar verder werkten op de leeggeroofde akker, begon zij voor het huis het avondmaal te bereiden boven een rokerig vuurtje, als iedere namiddag. In het afnemende licht werden de man en de jongen zwarte gebogen si houetten en de vrouw bij het vuur probeerde niet te denken aan het komende jaar maar luisterde naar het vertrouwde geluid van de sikkels. De vrouwen en kiekendieven, die enigszins van hun zwelgpartij begonnen te bekomen, vlogen de een na de ander moezaam op en wikten traag naar de verre heuvels. Ze vlogen tegen de schroeiende wind in, die de sprinkhanen had gebracht. De mannen hielden tenslotte op met hun werk en keerden terug naar de woning, stil en traag onder de avondhemel. De vernielde planten lagen opgehoopt, de akker wachtte op het werk van morgen, als alles opnieuw zou beginnen.

WETAMD

TOSHENCE!

WEG BROEDERS, SPAAR
JE KRIJGT VOOR LATER --
VOOR DE WRAAK!

NEE! MIJN ZOON --
WAAR IS --

VEILIG OOK
JOUW ZOON EN VROUW,
METACOMET! QUINNAP N
WAAKT OVER HEN - VLUIG
NL! ANNAWON EN K DEKKEN
DE AFTOCHT!

VERRR -- ZE HERBEN
BO-OCH --

LAAT ZE
NIET ONT-
SNAPPEN!

KOM NU
DWAZEN!

HMM-WAT MAAKT 'T U T,
E GENLUK -- OF ZE NU
VERBRANDEN OF BEVRE-
ZEN -- WIL ZIJN VAN ZE
AF HEHEH -- 'N MOOE
OVERWINNING,
MANNEN!

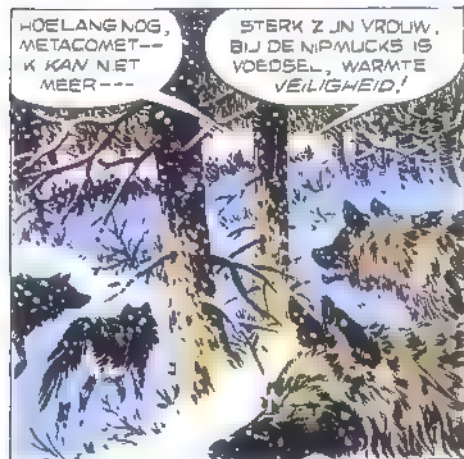
ZO STERFT
MIJN VOLK --

HET WAS HET EINDE VAN DE
NARRAGANSET'S 26 RACHEN
EN SAGAMORES, MEER DAN
600 KRUGERS STIERVEN DE
VLUROOD EEN ONBEKEND
AANTAL KWAM IN HEVIGE
KOLDE OM --

GA MET ONS MEE,
CANONCHET, NAAR
DE NIPMUCKS --

KAN DE WOLF LEVEN IN HET
VOSSENHOL? NEE! ALS MANIT
WIL, ZIEN WIL ELKAAR WEER, NA
'T SMELTEN VAN DE SNEEUW TE
MENEMESSEG -- VOOR DE WRAAK!
NEEM MIJN MANTEL, BROEDER!
TOT Z ENS -- OF VAARWEL --

HOELANG NOG,
METACOMET --
K KAN NIET
MEER --

STERK ZIJN VROUW,
BIJ DE NIPMUCKS IS
VOEDSEL, WARMTE
VEILIGHEID!

EN ZO
KERSTMIS
1675 --

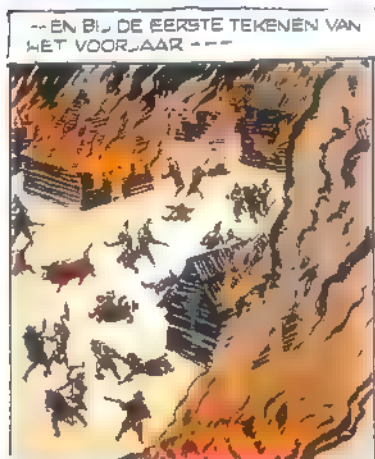
DE YENGIS HEBBEN ONS
EEN SLAG TOEGEBRACHT-MAAR
METACOMET IS ER NOG-EN AWAS-
HONK, DIE CHURCH DOODDE - EN
ANNAWON - EN QUINNAPIN MET HUN
KRUGERS - SCHENK ONS GASTV-
HEID, BROEDERS NIPMUCKS, TOT HET
VOORJAAR --

DAN SLUITEN CANONCHET EN POMHAM
ZICH MET HUN KRUGERS BIJ ONS AAN --
DAN BELOOF IK JULLE GROTE OVER-
WINNINGEN! VEEL ROEM! VEEL
BUIT!

AHEH

AHEH!

-- EN BIJ DE EERSTE TEKENEN VAN
HET VOORJAAR --

BOSTON --

HET BEDONDER BEGINT
WEER! LANCASTER --
MEDFIELD - GROTON IN DE AS GE-
LEGD - EN DIE WILDEN MOORDEN
NIET ALLEEN ZE SLEPEN DE
KOLONISTEN MEE, DE WIL-
DERNIS IN! HUH! IK MOET
ER NIET AAN DENKEN -- EN
ALLEMAAL DE SCHULD
VAN DE STOMME
WINSLOW!

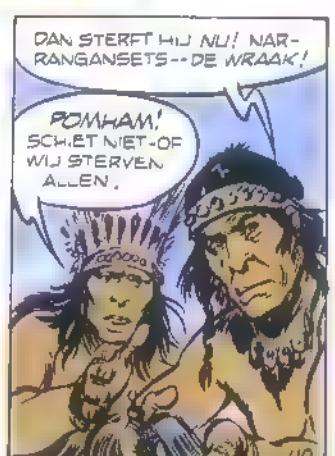
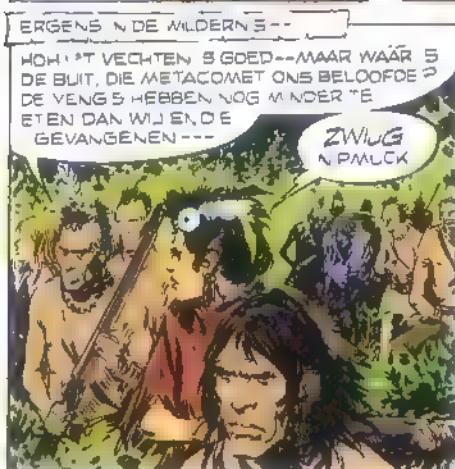

-- ALS H J METACOMET NIET DOOR ZIJN VINGERS HAD
LATEN GLIPPEN, WAS ER NU NIETS AAN DE HAND - IK
STUUR HEM DE JAAN LIT! ER IS MAAR EEN MAN, DIE
'T KAN! JIJ, CHURCH! JIJ BENT WEER HELEMAAL
OPGEKNAPT - JIJ KRJGT HET OPPERBEVEL! MAAK
EEN END AAN DEZE SMERGE
OORLOG.

?

BEST! MAAR
DAN OP MIJN
MANIER!

de heks van pocasset

ER IS EEN ENE ENIGE KONINGIN
ZELFSS. ZEEN HJ DE ERSTE MET
HET MIDDEN GEFER. DE PAARDE
STRONG KES. ZE HE NEE DAN
DE WENIE WIEE MET RUKAR.

OPRINS TE PAARD. JE LMERICK EN EL
KAAR. DIE GAAT OVER EEN POPEROES
OMAHA. HEFT ER VERDER NIETS MEE TE
MAKEN. DIE STAAT ER LOUTER AL
ZE. FOLLE. HEE. HOE.

L	M	T
R	6	E
M	V	O

O	S	T
I	7	O
I	H	U

N	U	E
N	8	F
L	N	R

O	P	G
P	12	E
N	R	O

A	E	R
D	2	P
N	A	T

S	P	R
O	13	P
O	S	E

P	P	T
E	5	P
O	N	M

G	O	E
R	4	E
K	N	A

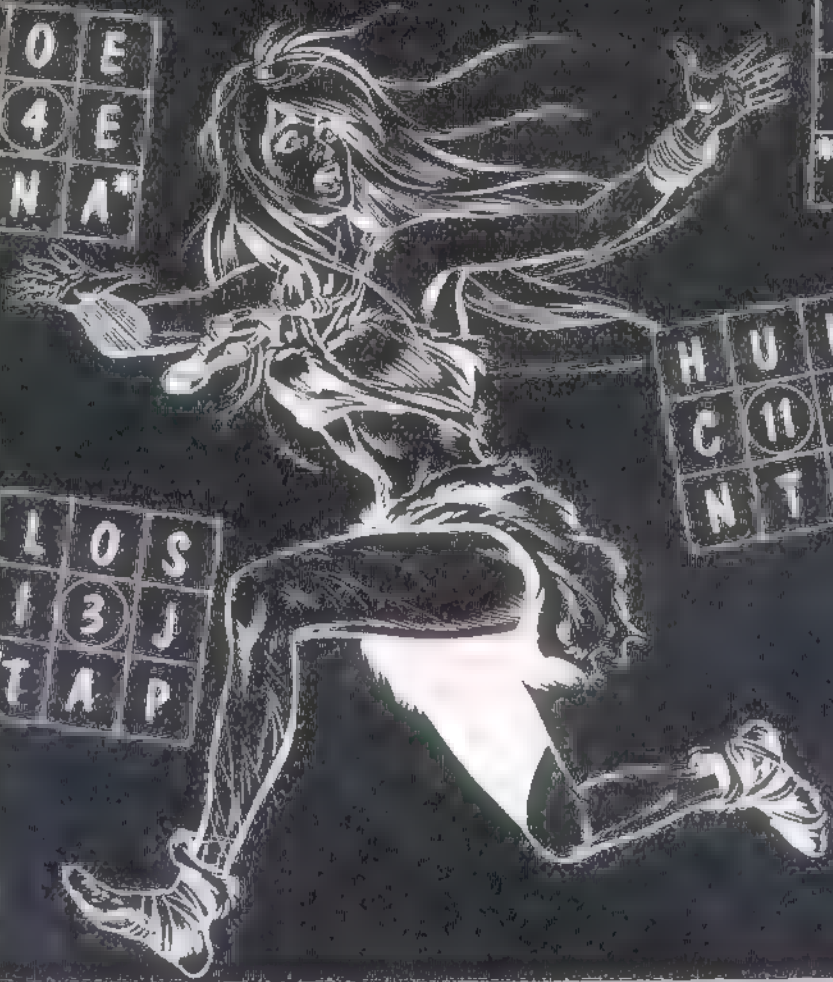
E	T	K
E	9	V
I	J	B

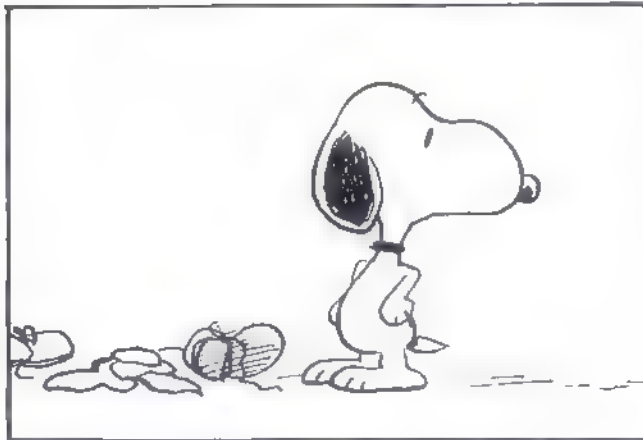
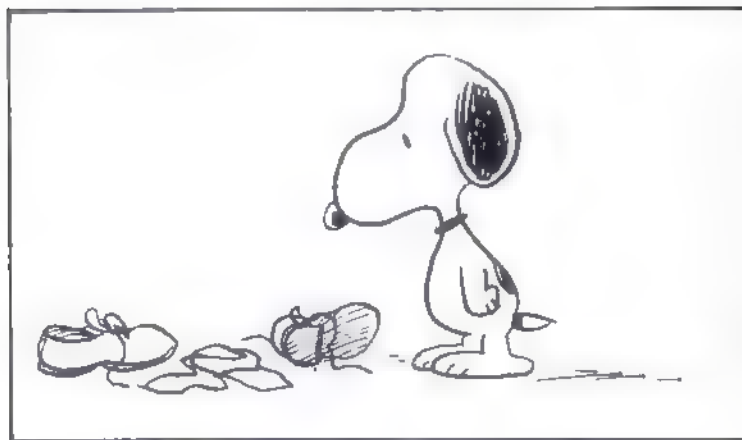
K	E	A
P	1	E
E	U	N

H	U	H
C	11	U
N	T	I

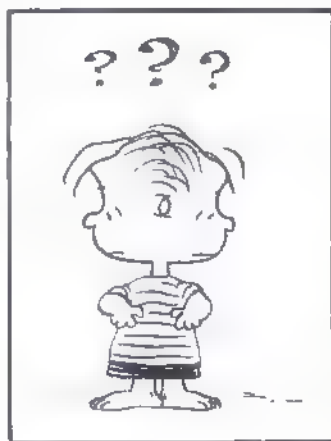
L	O	S
I	3	J
T	A	P

O	R	D
N	10	R
N	O	A

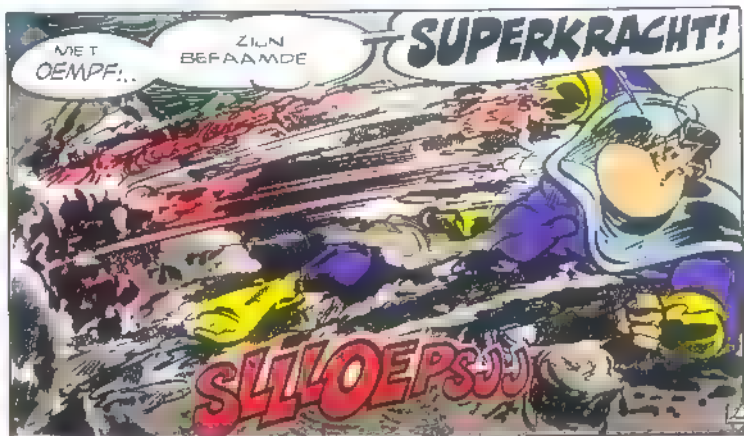
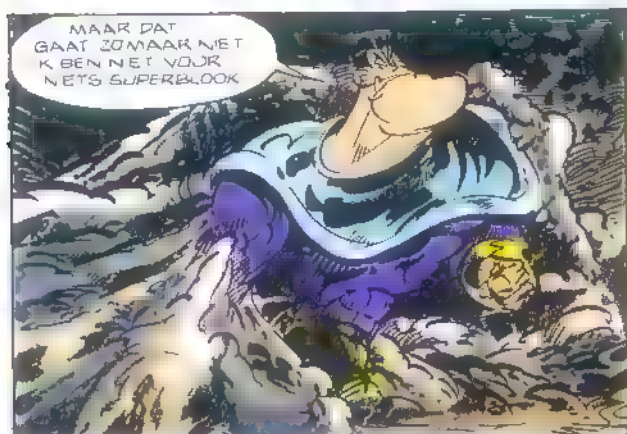
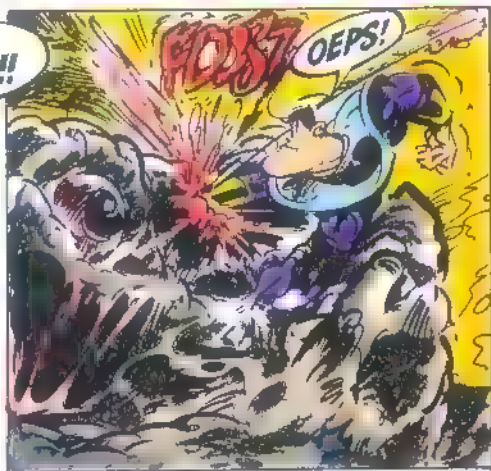

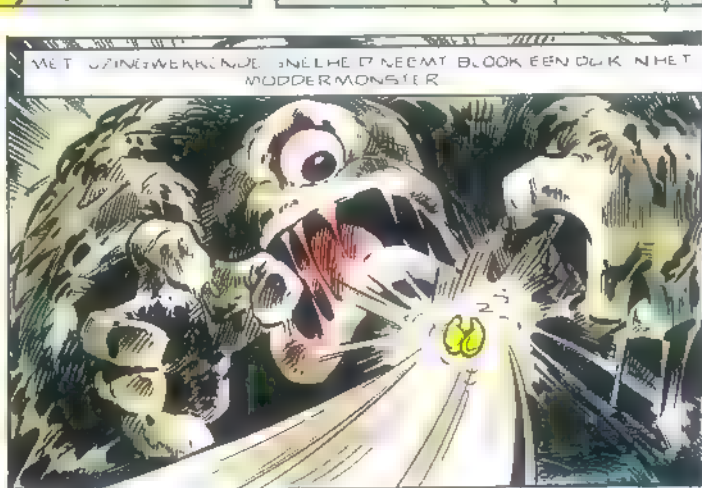
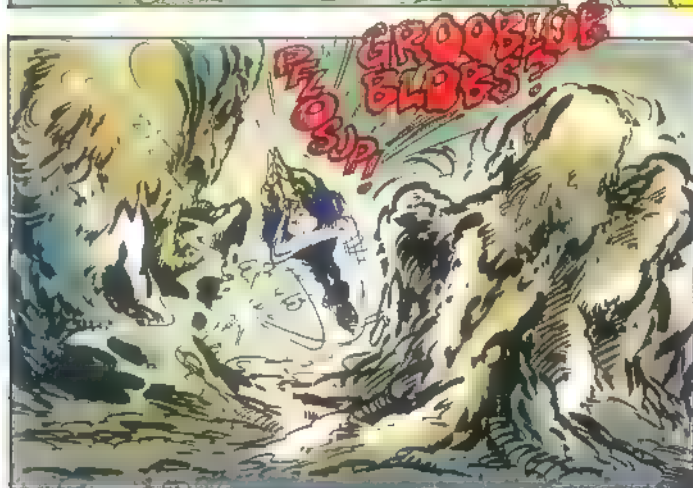
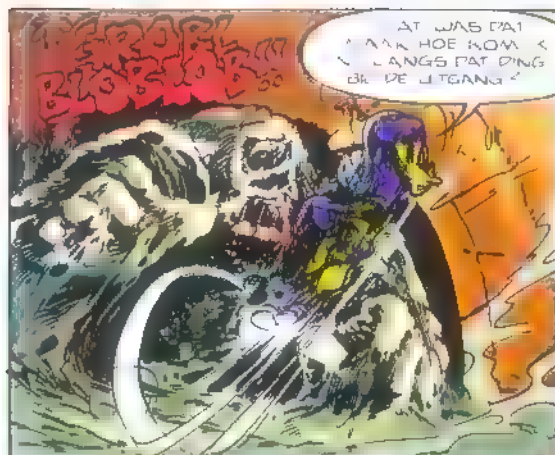

1973

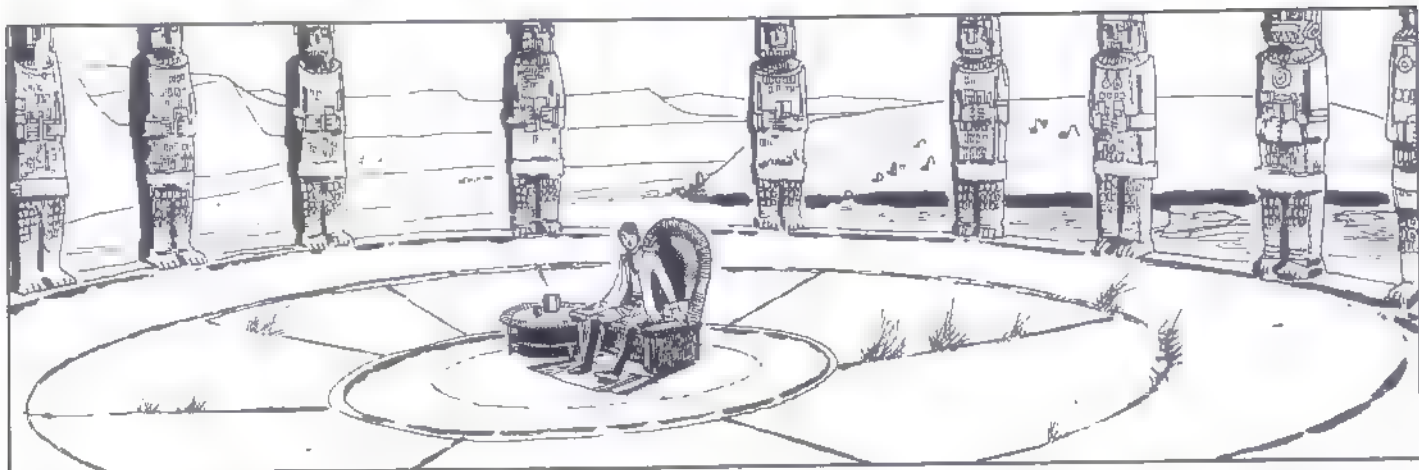

BLOOK

CORTO MALTESE

WAT GEBEURT ER
TOCH! DROOM
IK NOU?

GOE E
GENADE!
WAAR
BEN IK?
WAT IS ER
MET HET
HUIS GE-
BEURD?

TRISTAN!

WIE IS DAAR?

IK BEN HET,
TRISTAN, JE
SCHADUW. IN
DIT LAND
KUNNEN SCHA-
DUWEN SPREKEN

K WORD
KRANKZIN-
NIG!

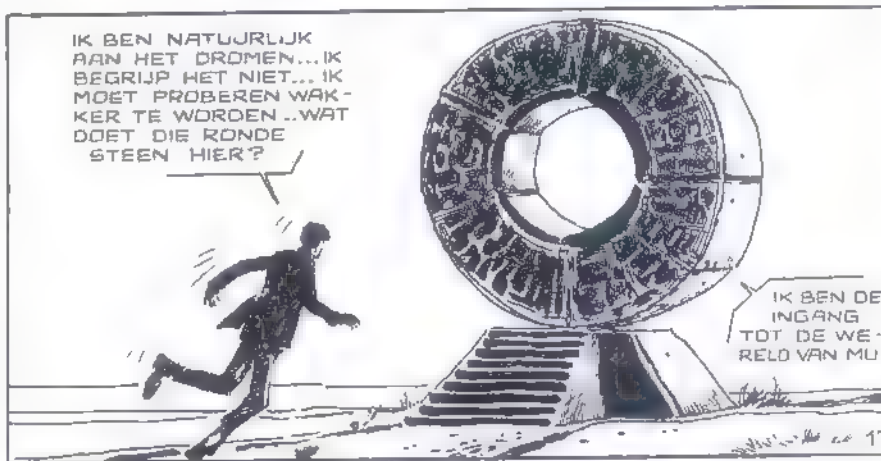
N.IET WEGVLICHTEN,
TRISTAN! IK BEN DE
SCHADUW VAN JE
VADER GEWEEST EN
OOK DIE VAN OGOJN
FERAILE IK STAM
VAN DUIZEND JAAR
TERUG, VAN HET
VERZWOLGEN LAND
MU

MORGANA,
MORGANA!
WAAR BEN
JE?

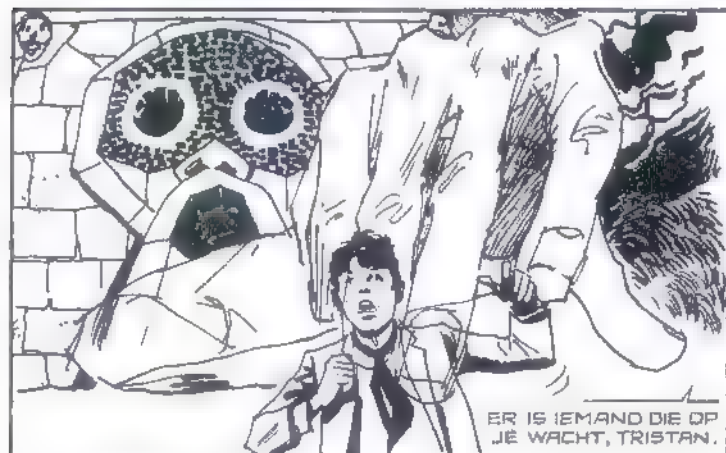
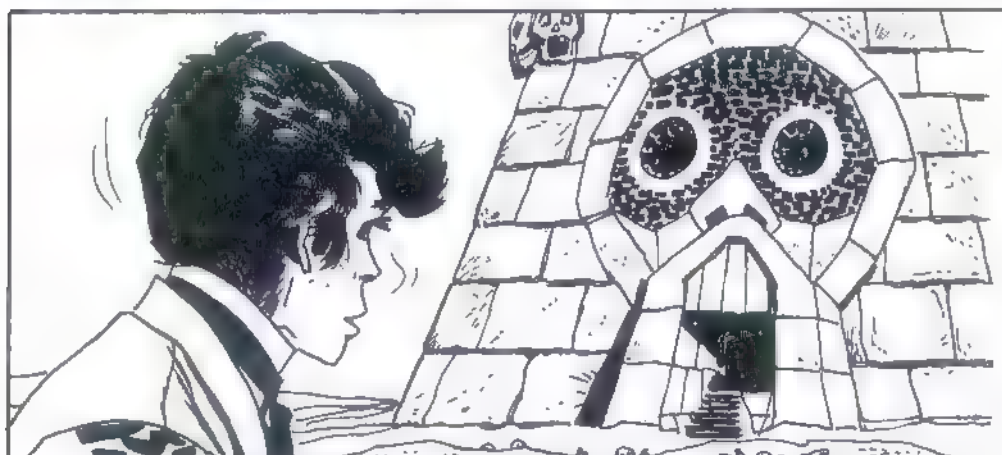
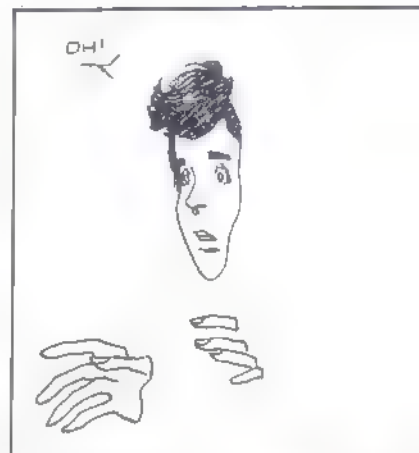
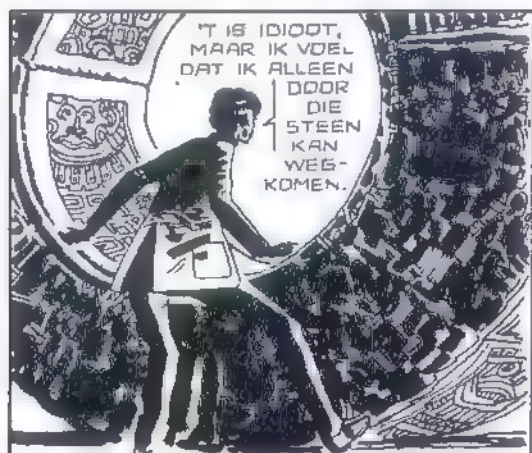

IK BEN NATUURLIJK
AAN HET DROMEN... IK
BEGRIJP HET NIET... IK
MOET PROBEREN WAK-
KER TE WORDEN... WAT
DOET DIE RONDE
STEEN HIER?

IK BEN DE
INGANG
TOT DE WE-
RELD VAN MU

ontmoeting in bahia

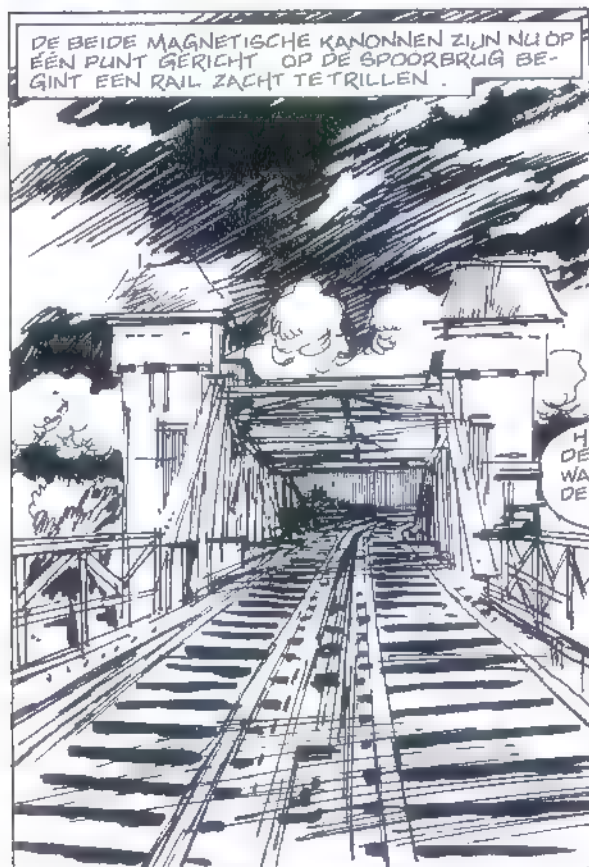
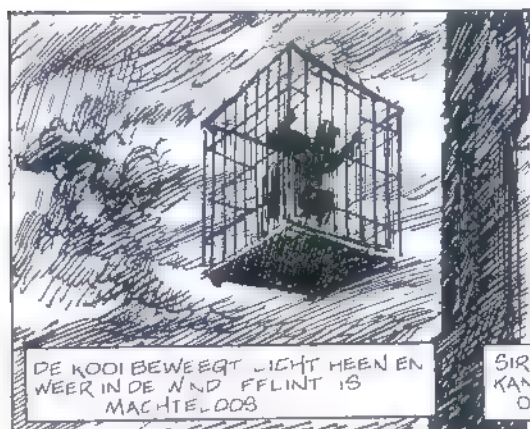

Barry Hulshoff,
Theo de Jong en
Willy Brokamp in
actie in de interland
Nederland-Noorwegen.

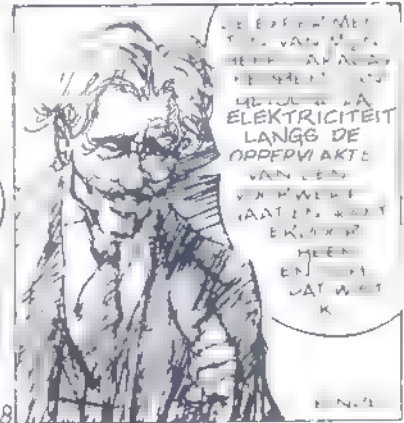
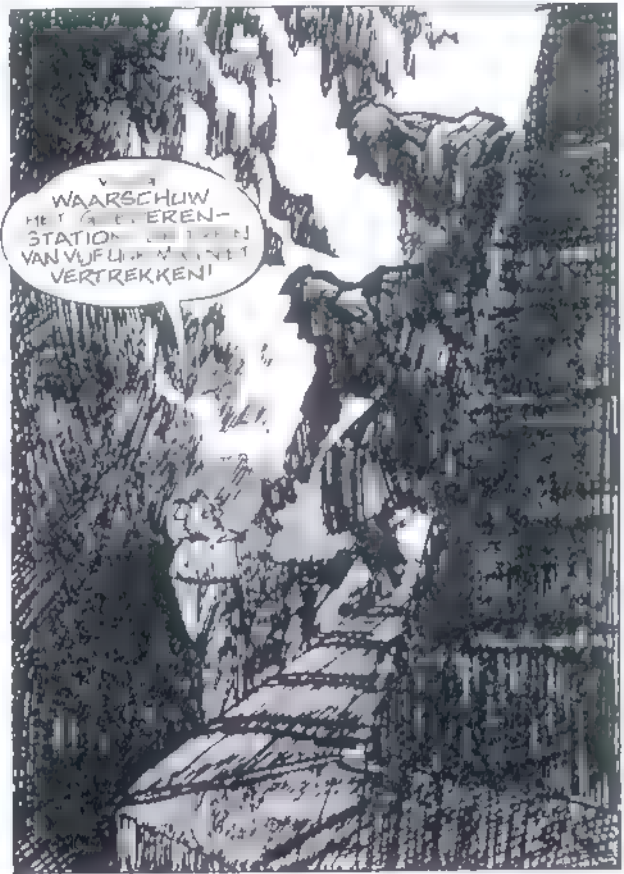
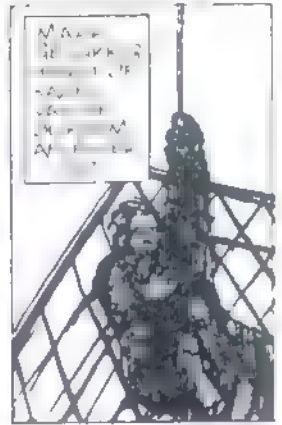
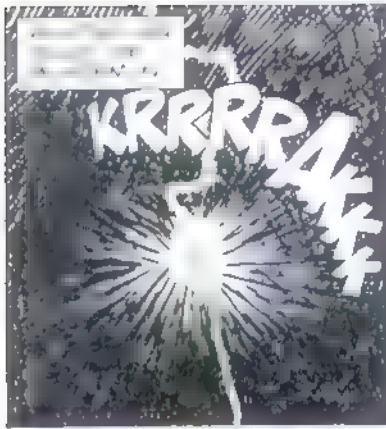

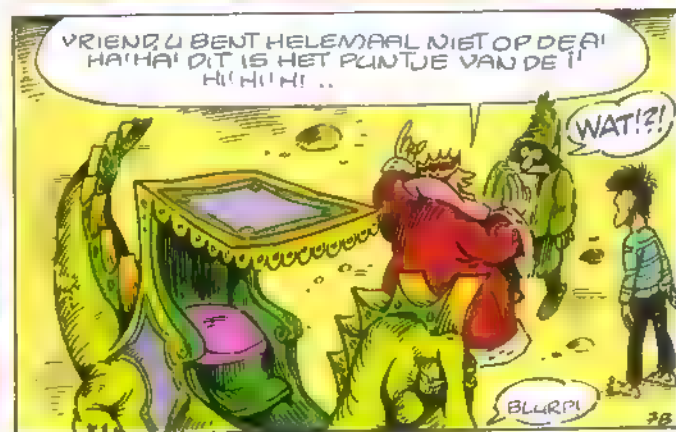
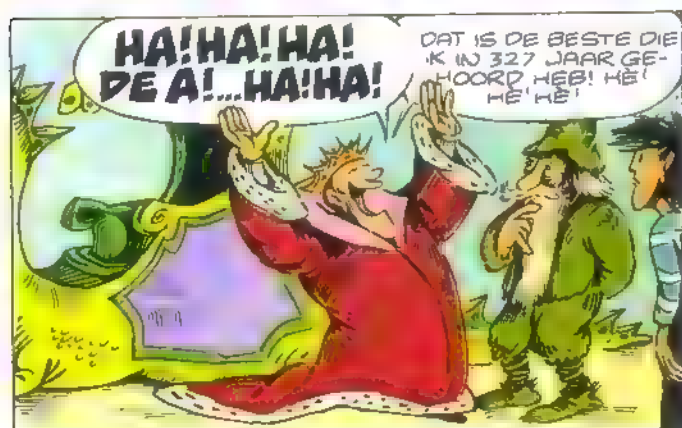
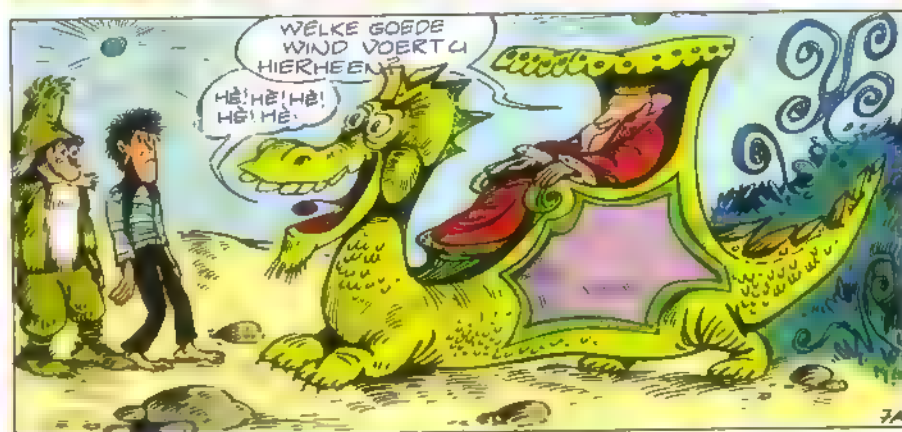
Llewelyn Fflint

de poltergeist van badham house

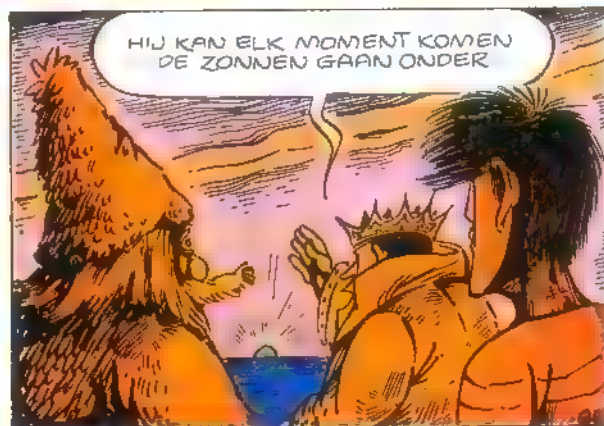
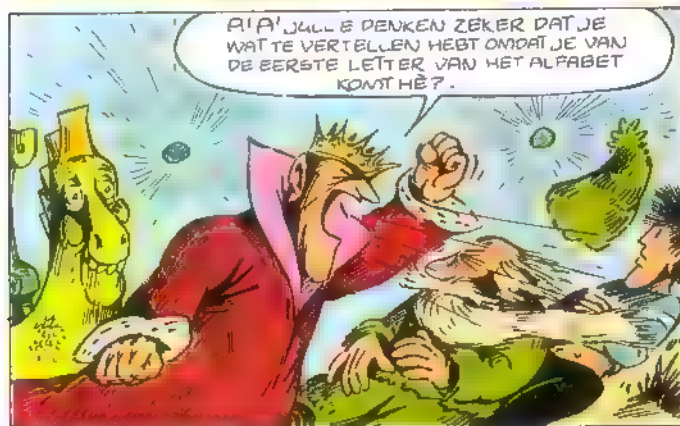

PHILÉMON

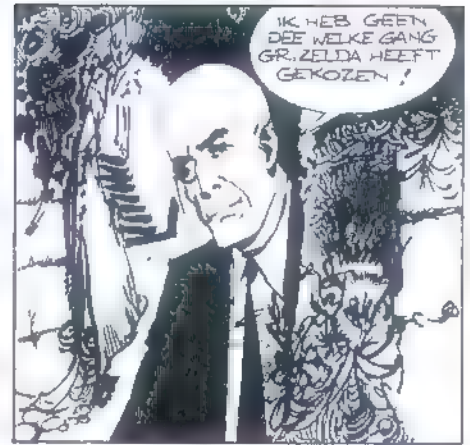

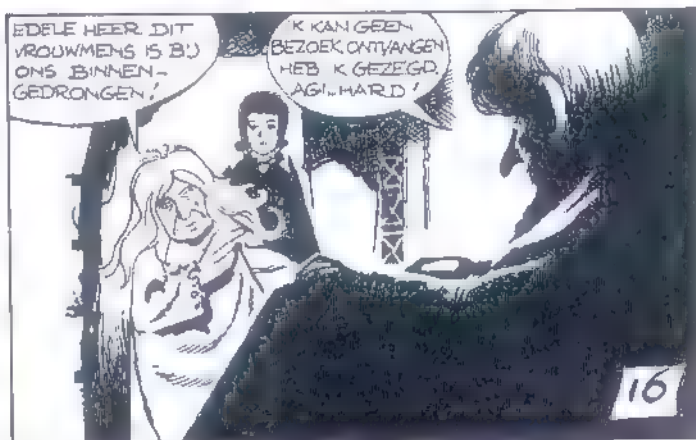
© Dag gaud SA 1973

WORDT VERVOLGD

KRAAIENHOVE

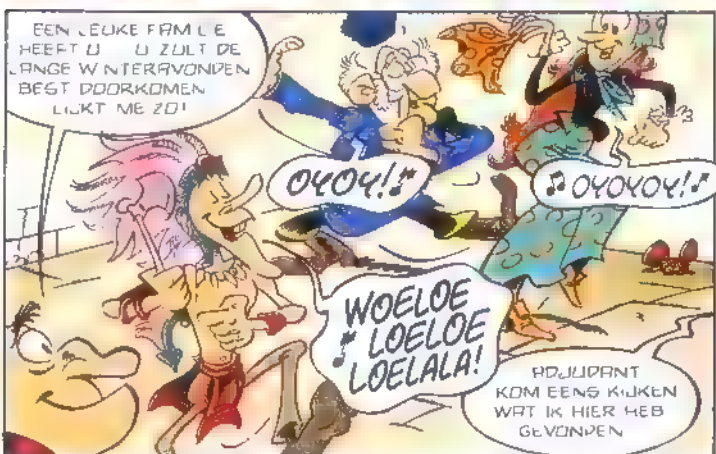
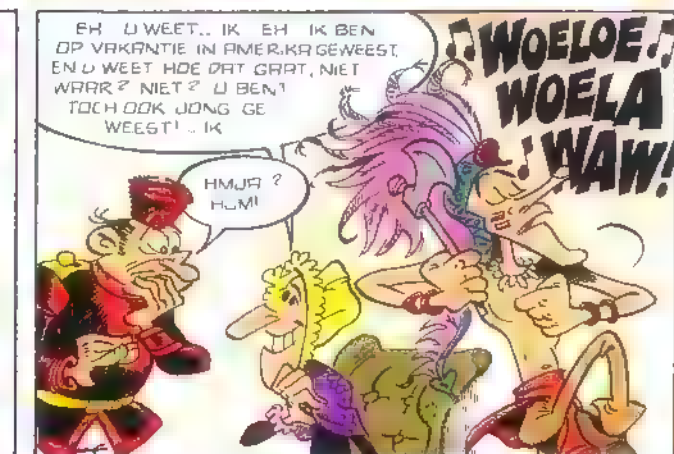
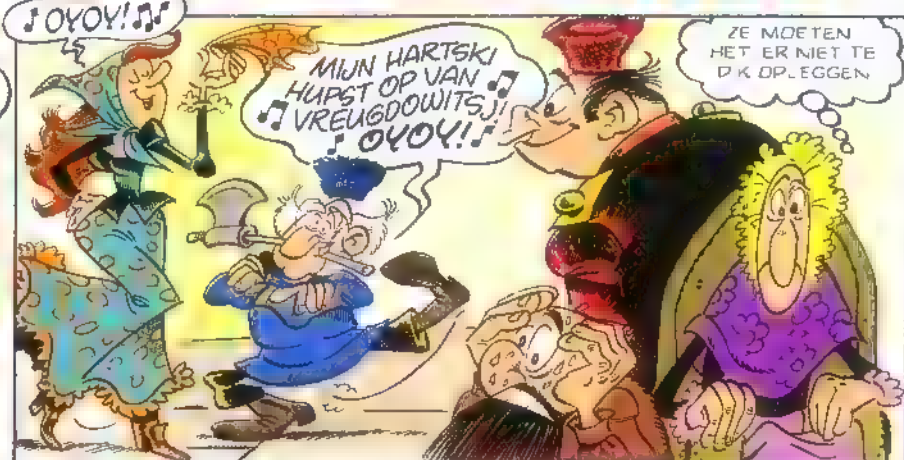
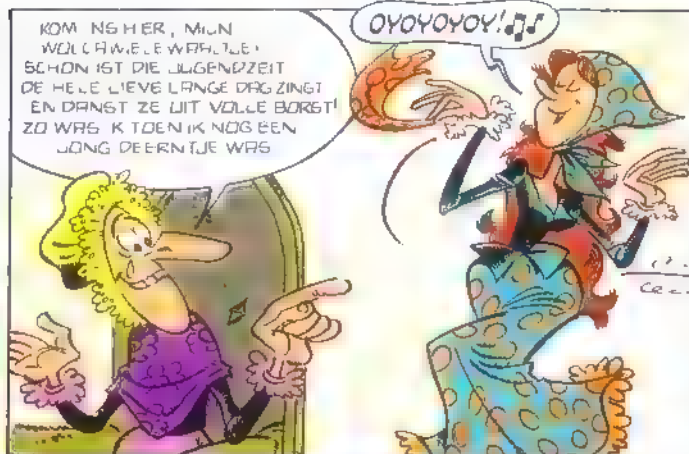

KONING YAROSLAV

het lompentheater

HARM KUIPERS

tekst: Marijke Visser
tekening: Willy Lohmann

Juist op het moment, nu het voor Harm Kuipers interessant gaat worden in de schaatsport, luidt hij de bel voor de laatste ronde; d.w.z. het laatste jaar in de kernploeg.

Immers door het profschap van Ard, Kees, Eddy en Jan zijn de bordjes verhangen in de amateurschaatsen. Het zijn nu Harm Kuipers, Jappie van Dijk, Jan Derksen en Hans van Heiden, die de aandacht van het publiek voor zich op gaan eisen de komende wedstrijden.

Waarom dan juist nu stoppen voor Harm?

Hij heeft het al vaker bij de pers door laten schemeren, de (medicijnen) studie gaat hem boven alles.

„Schaatsen is een besmettelijke ziekte voor mij, maar dan wel een heel gezonde,” zegt de 25-jarige Drent lachend. „Zonder schaatsen zou het leven voor mij onmogelijk zijn, het heeft mijn toekomst voor een groot deel bepaald.” (Door zijn vroegere trainer Leen Pfrommer kwam hij ertoe medicijnen te gaan studeren, red.)

Toch staat zijn besluit vast.

„Ik kan het me gewoon niet permitteren voor een tentamen te zakken, het zou onherroepelijk het einde van mijn studietoelage betekenen.

Ik wil het nog een jaar op deze manier doen; én studeren én trainen in de kernploeg, maar eigenlijk is het te veel. Mijn dagindeling sluit als een bus, want naast colleges lopen, studeren en trainen, moet ik als kamerbewoner ook nog mijn eigen potje koken en boodschappen doen. En dan hou ik geen kwartier over.”

Het resultaat is dan ook dat Harm 's avonds om half elf, na dat overbezette programma, doodmoet en met slaapmiddelen in bed slaapt.

Wie ziet hij dit jaar als de grote kanshebbers?

„Jappie van Dijk, Hans van Helden en hopelijk ikzelf. Toch ben ik nog niet in vorm,” vertrouwt hij ons toe, of zoals hij dat onder vrienden noemt, tijdens een gesprek met de andere schaatsers. „De macht is er nog niet.” Ook als hij zegt: „Ik zit vast in mijn billen,” hetgeen Harm schijnt te willen bewijzen door dit lichaamsdeel overvloedig te betasten, wordt dat door de concurrenten/medestrijders met een begrijpelijke blik aangehoord. Begrijpend, bezorgde blikken van verloofde Marrie Willems, die zoveel mogelijk mee gaat naar de trainingen.

De sfeer is leuk onder de rijders hier op de kunstijsbaan in Assen, waar de jon-

gens staccato-baantjes draaiend, hartelijk worden aangemoedigd door een plaatselijke huismoeder, die met de ploegleden de kou trotseert.

Harm: „Ja, de sfeer is goed in de schaatsport. Als ik bijvoorbeeld vlak voor een wedstrijd aan Jappie die het volgende moment mijn grootste concurrent is een braamsteentje vraag, is dat heel gewoon. Het is een gezonde sport zonder scrupules. Je traint, je ontvangt daarvoor resultaten. Bij ons geen pepmiddelen of hormoonpreparaten.”

„Hoe is het met die gezonde sfeer in de schaatsport, na het „uitreden” van Ard, Kees, Jan en Eddy?”

„Die is er natuurlijk niet door verbeterd,” antwoordt Harm, „hoewel ik de jongens groot gelijk geef, dat ze de stap hebben genomen. Het is de gok waard en ik vind dan ook dat de amateurbonden zich wel wat negatief hebben opgesteld. Waarom die jongens de voet dwars zetten?”

Ik had het heel begrijpelijk gevonden als de ISU (Internationale Schaats Unie) gezegd had: okee, jongens, laten we eens om de tafel gaan zitten. Waarom niet de mogelijkheid van open wedstrijden bekijken, zoals in Inzell, waar profs zowel als amateurs mee kunnen rijden?

Ik zou zeggen, zet er een beste prijzenpot op en kijk dan eens wat een pracht spektakel je krijgt. De profs zullen hun klasse willen bewijzen, de amateurs gesplitst om hen eruit te rijden. Dat zou een mooie wedstrijd worden, dat trekt een smak publiek en wij pikken er ook nog een graantje van mee. Maar de ISU staat dat nooit toe. Net zoals de boycot in Inzell, waar wij niet mogen trainen, alleen omdat de profs op die baan hebben gereden. Is dat geen lachertje? Iedereen is geprikkeld door deze situatie.

De KNSB bijvoorbeeld heeft sinds verleden week ieder persoonlijk contact met sponsoren verboden. Wat krijg je nu, dat ik hier op de baan, als ik mijn trainingsrondjes draai, geen reclamepak meer mag dragen van de Heerenvense juwelier die mij verleden jaar aan een ultrasting hielp.

Dat betekent dus eigenlijk dat ik ook m'n gymshoentjes thuis moet laten. Kijk, als ik dat nou bij de Nederlandse kampioenschappen maakte, zou ik zeggen...

En dat terwijl Ard en Keesie verleden jaar met reclame van rolschaatsen op hun borst bij alle grote wedstrijden rondliepen. Nu opeens is reclame definitief verboden. De verhoudingen zijn zoek.

Je moet trouwens de kosten die wij ma-

ken niet onderschatten. We krijgen wel wát van de KNSB, maar dat is natuurlijk nooit voldoende,” vertelt Harm. Voor de kleine dingen: zoals truien, handschoenen en sokken, zorgt Harms' supportersclub in Norg. Dank zij het bedrijfsleven staan er nu zes paar trainingsschoentjes bij hem in de kast en de rest wordt trouw bijgespijkerd door de schaatsminnaars uit Norg.

Zal Harm dit alles definitief de rug kunnen toedraaien aan het eind van het seizoen? „Ja hoor,” zegt hij, „hoewel ik het schaatsen nooit zal opgeven. Weet je, ik ben van nature verrekke nieuwsgierig en die nieuwsgierigheid dwingt me alle aandacht aan de studie te wijden.

Daarvoor hou ik te veel van m'n vak. Ik hoop volgend jaar dan ook iets meer tijd te kunnen vinden voor mijn hobby, de sportgeneeskunde en het naslaan van oude literatuur over dit onderwerp.

Ik heb bijzonder veel baat van mijn studie gehad bij het observeren van de schaatsport, wat betreft houding, (die onnatuurlijke houding zoals hij het noemt) techniek enz.”

Dat die schaatsport zijn volledige aandacht heeft, bewijst ook de uitvinding van een apparaatje (een „ijsmeter” of „glijaparaat”).

Harm: „Hiermee kan ik exact de wrijvingscoëfficiënt van het ijs berekenen. In het wedstrijdreglement staat namelijk dat alle rijders onder gelijke condities moeten schaatsen. In de praktijk gaat dit natuurlijk nooit op. Vooral bij grote wedstrijden is er nauwelijks sprake van gelijke kansen. Het ijs wordt steeds slechter, er wordt gedweild. Degene die daarna de baan opstapt, zal nu duidelijk onder veel gunstiger omstandigheden rijden dan zijn voorganger.

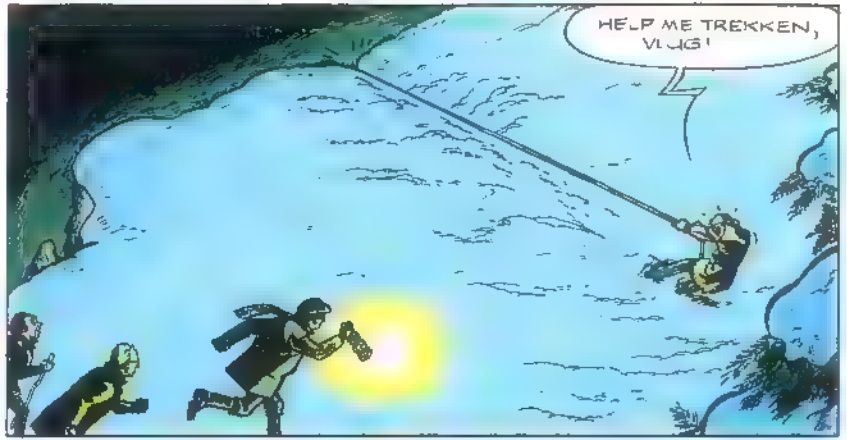
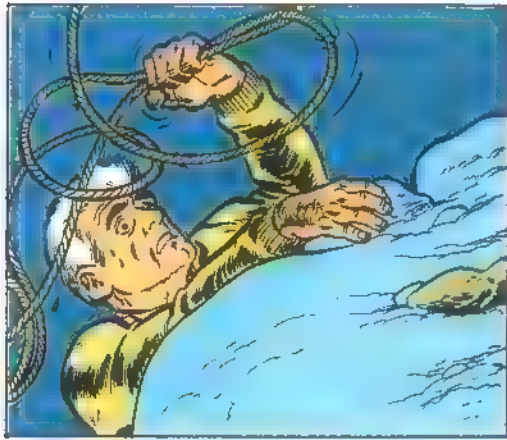
Door mijn apparaatje, twee schaatsen naast elkaar in een klem geplaatst, kan de capaciteit van het ijs zo af en toe gemeten worden en heeft ieder in principe gelijke kansen, wat betreft het ijs.

Ik heb deze „ijsmeter” niet zozeer geconstrueerd om er financieel beter van te worden, maar gewoon uit interesse,” aldus Harm.

Met grote interesse ook zullen wij hem nu volgen bij de Europese kampioenschappen in Grenoble op 27 en 28 januari. En eventueel, als hij er dan nog bij zit, in Deventer, waar op 17 en 18 februari de wereldkampioenschappen zullen worden gereden.

Wij zouden alvast willen zeggen: Heya Harm!

RIK RINGERS

ALS RIK DE RAND VAN HET RAVIJN BEREIKT, LIJKT HET OF PLOTSELING DE GEHEMZNIGE KRACHTEN WILKEN, ZOALS RIK DAT ZELF MEEMAAKTE

spoken in de nacht

DE COMMISSARIS EN NADINE, DIE ONDERTUSSEN WAKKER IS GEWORDEN, OPEN DE MANNEN TEGEMOET

ZE WORDEN OVER DE GEBEUR-
TENISSEN INGELICHT

HET IS DUS ALLEMAAL
WAAR?

IK HOOP DAT DE
"SPOKEN" ZICH VANNACHT
VOLDOENDE VERMAAKT
HEBBEN EN DAT ZE ONS
TOT MORGENVROEG MET
RUST LATEN

HUN POSINGEN OM NOG WAT TE
SLAPEN, HALEN NIET VEEL UIT
DE VOLGENDE OCHTEND

EN TOCH IS HET WERKELIJK GE-
BEURD. HET IS NIET MOGELIJK
DAT WE ALLEMAAL HETZELFDE
GEDROOMD HEBBEN!

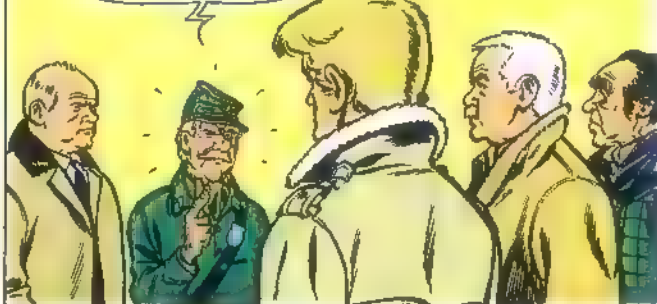

KORT DAARNA ONTMOETEN ZE IN DE
HERBERG DE VELDWACHTER EN DE
VOORNAAMSTE NOTABELEN VAN
HET DORP

IK HAD LIEVER ONDER ANDERE OMSTANDIGHEDEN
KENNIS MET U GEMAAKT. ZEG, VELDWACHTER, GELOOFT
U NOG STEEDS DAT SWIFT EH... VISIOENEN
HEEFT?

IK GELOOF ALLEEN
WAT IK ZIE!

© Ed Lombard 1972

IK
OOK
TOCH

WAT IK VANNACHT
GEZ EN HEB, IS
VOOR MIJ WEL
GENOEG

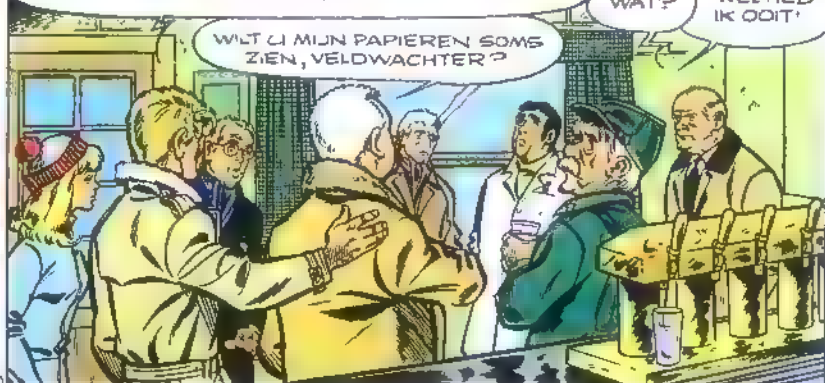
TOCH WEL VREEMD DAT
HET ALLEMAAL GEBEURD
IS NA EH

DAT BEDOEL IK, JA

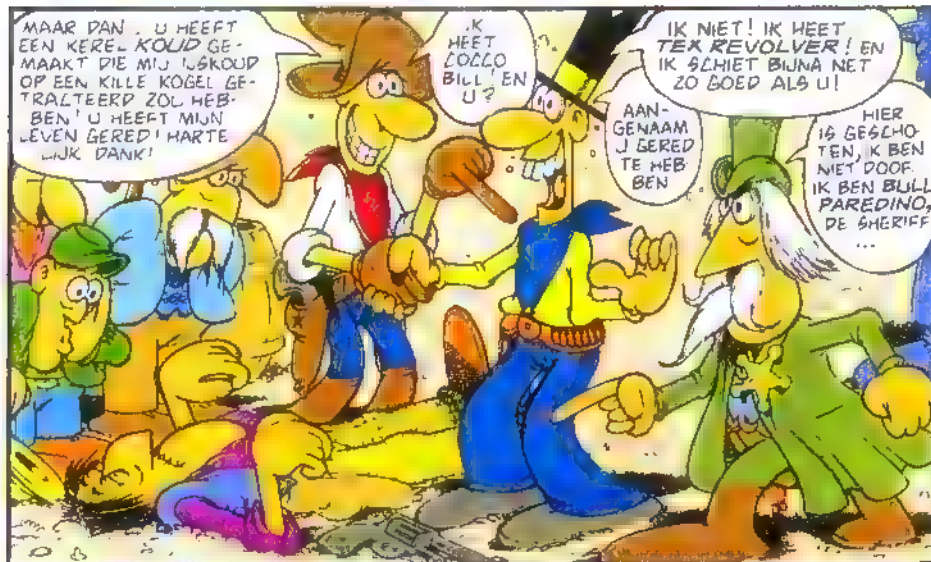
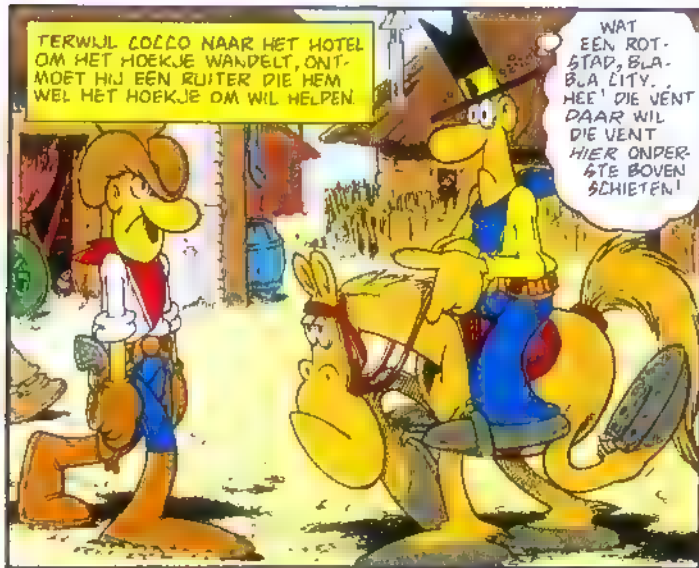

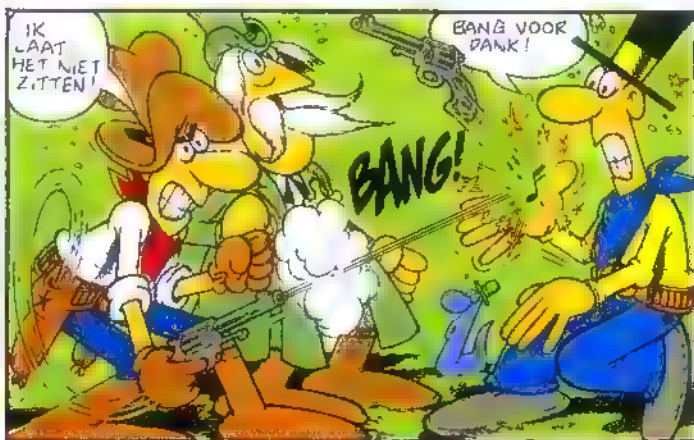
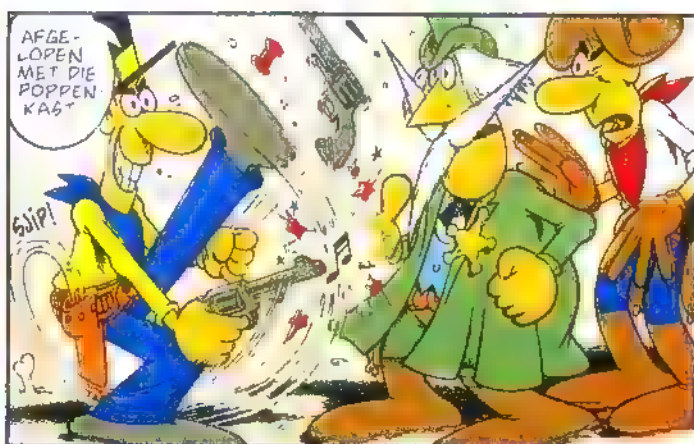
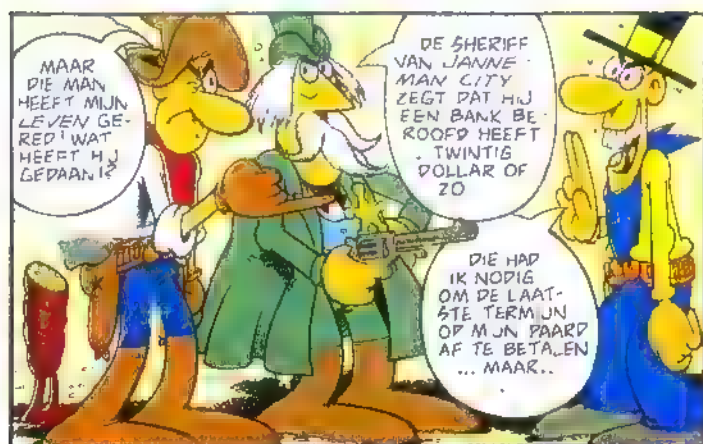
DE HEER BAARDEMAKERS, MIJN BESTE VRIEND
EN COMMISSARIS VAN POLITIE!

WORDT VERVOLGD

JACOVITTE: KIPPEOOG

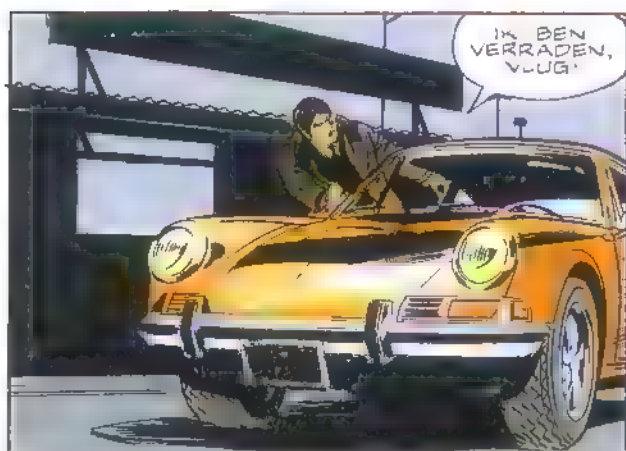

© Corriere de la gazette 1973

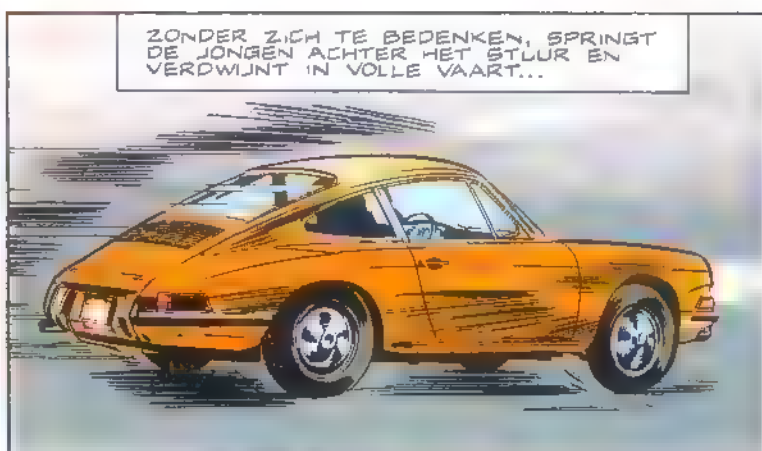

WORDT VERVOLGD

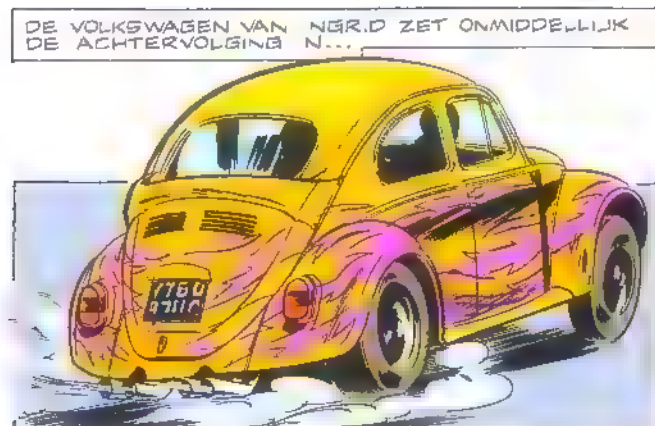
KNUT ANDERSEN

IK BEN
VERRADEN,
VLUG!

ZONDER ZICH TE BEDENKEN, SPRINGT
DE JONGEN ACHTER HET STUUR EN
VERDWIJNT IN VOLLE VAART...

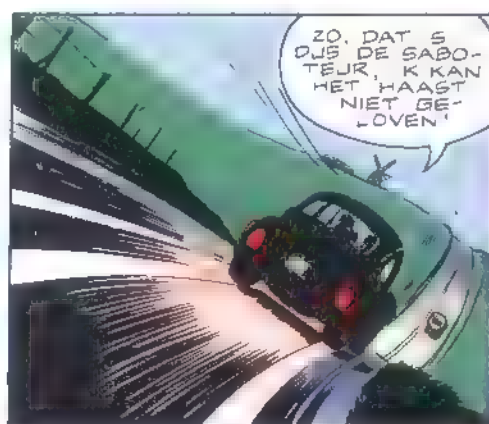

DE VOLKSWAGEN VAN INGRID ZET ONMIDDELIJK
DE ACHTERVOLGING N...

HIJ SCHROK
ZICH DOOD
DAT W-LEM
HIER AAN-
TROFFEN.

ER-
ACHTER
AAN.

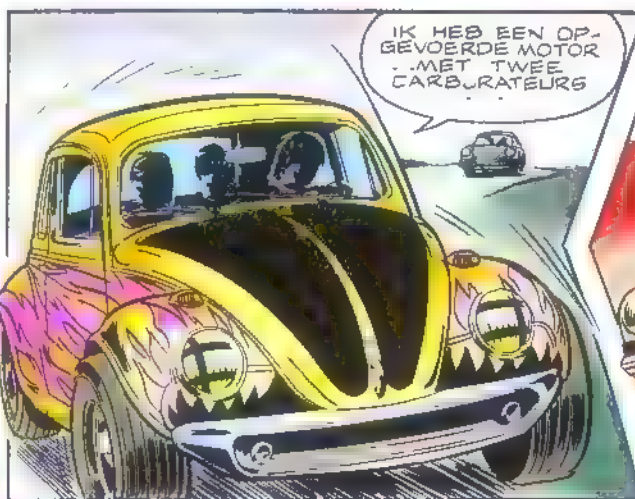

ZO, DAT S
DUS DE SABO-
TEUR, K KAN
HET HAAST
NIET GE-
LOVEN!

LAAT MAAR,
INGRID, DE
HALEN WE
NOOT MEER
IN.

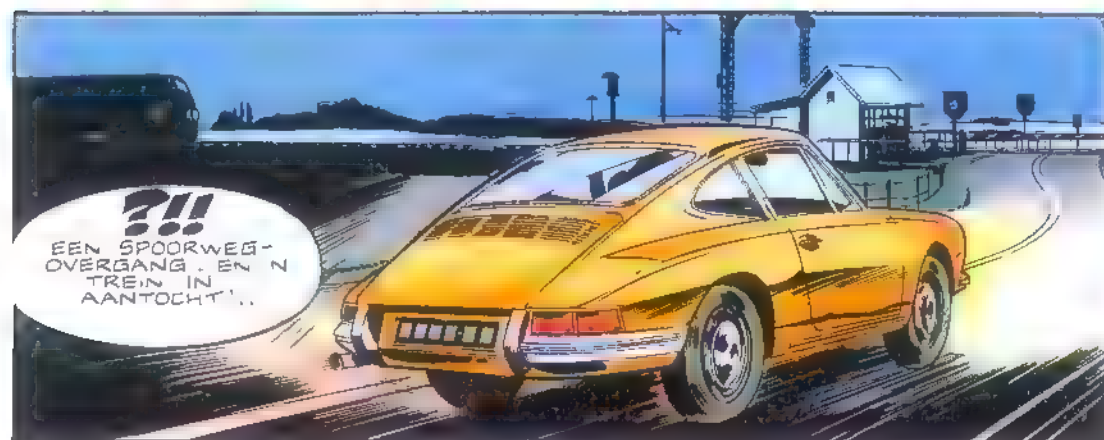
WE MOETEN
HEM
HEBBERN.

IK HEB EEN OP-
GEVOERDE MOTOR
- MET TWEE
CARBURATEURS

VOOR EMAND IN PANIEK
RIJDT BARREY NIET SLECHT,
MAAR TOCH VERLIEST HIJ
LANGZAAM MAAR ZEKER
TERREIN...

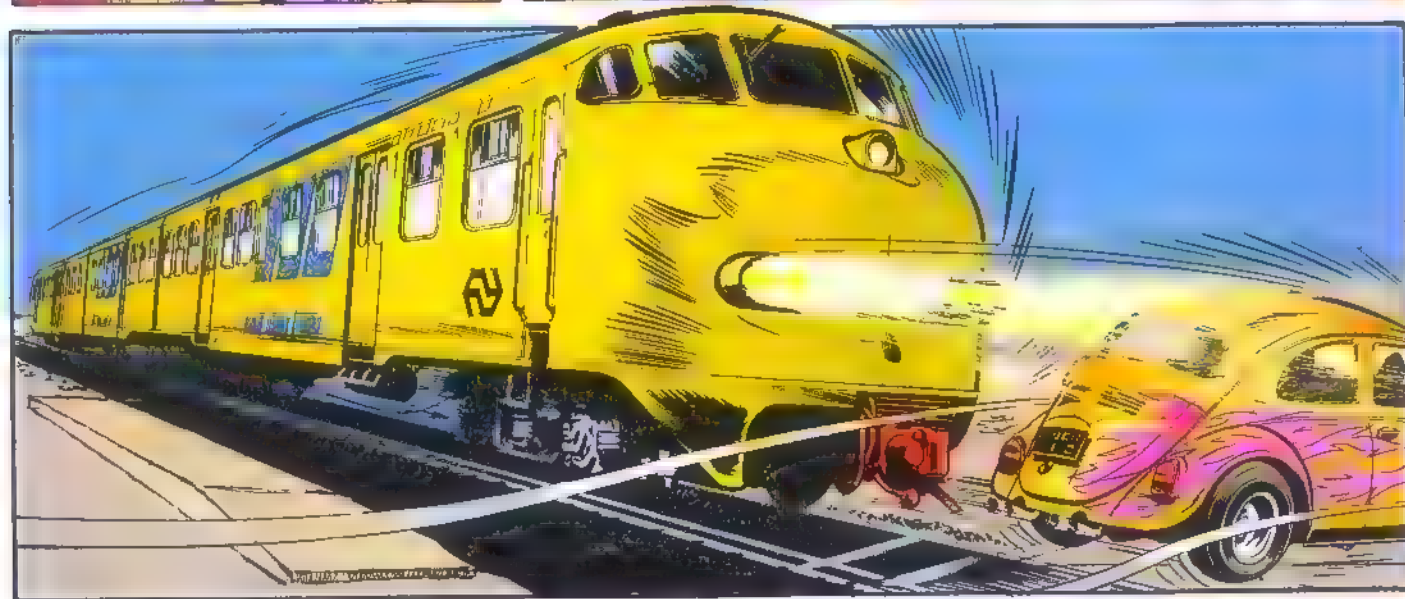
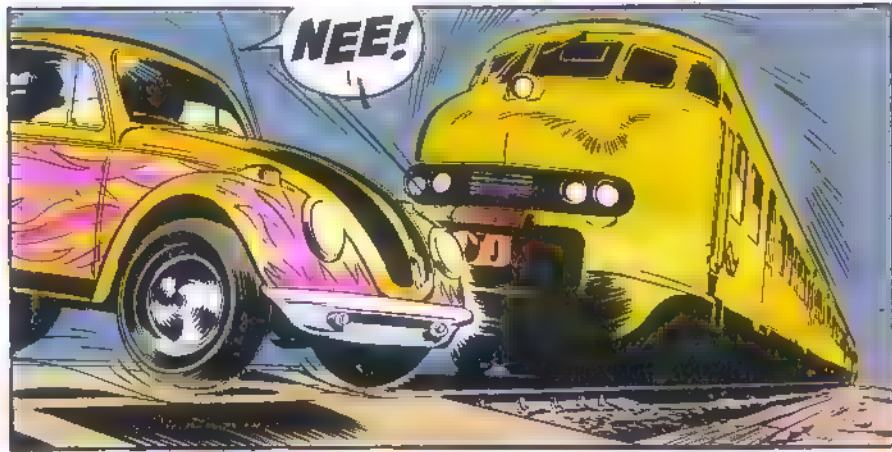
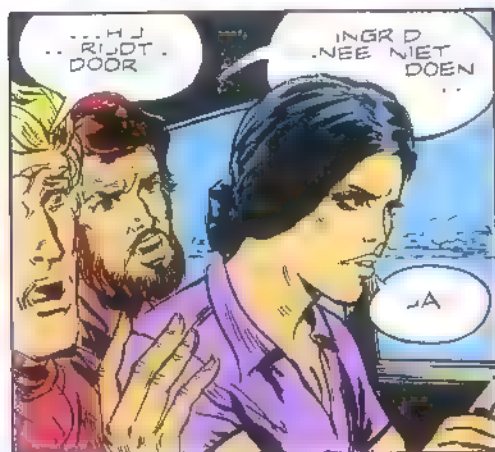
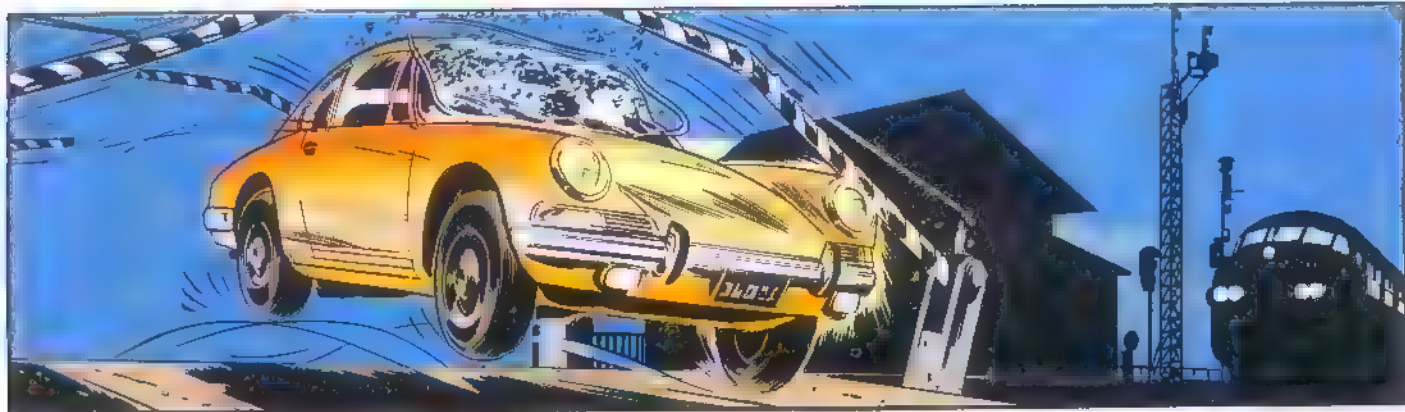
??!
EEN SPOORWEG-
OVERGANG - EN 'N
TREIN IN
AANTOCHT'...

IK... ALS
DE STOP
BEN IK
VERLOREN
!...

DOOR ALBERT WEINBERG
VERTALING MARJKE VISSERS
KLEUR HANS KEERIS

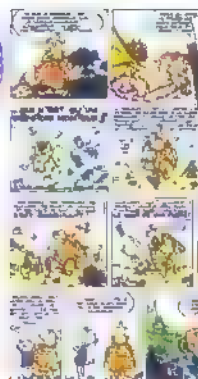
sabotage

WORDT VERVOLGD

P&P's lonely hearts club

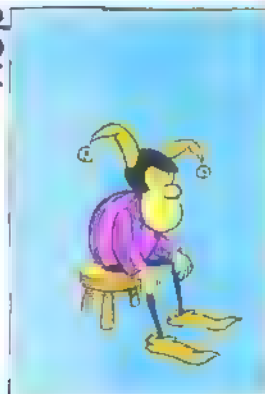
volgende
week

MEMO
van de drukker
voor de redactie
We weten niet of jullie
het weten maar deze
pagina hebben wij over-
gelezen ontvangen
Ook het formaat klopt
niet helemaal Dit
lijkt ons een behoorlijke
Blunder! Gragz voor
volgende week correct
materiaal

hop

Frank Bijm Jensen

WAUW!

IK WOU PROBEREN
HOE LANG IK STIL
KAN BLIJVEN
ZITTEN!

volgende
week

voortuluchtig

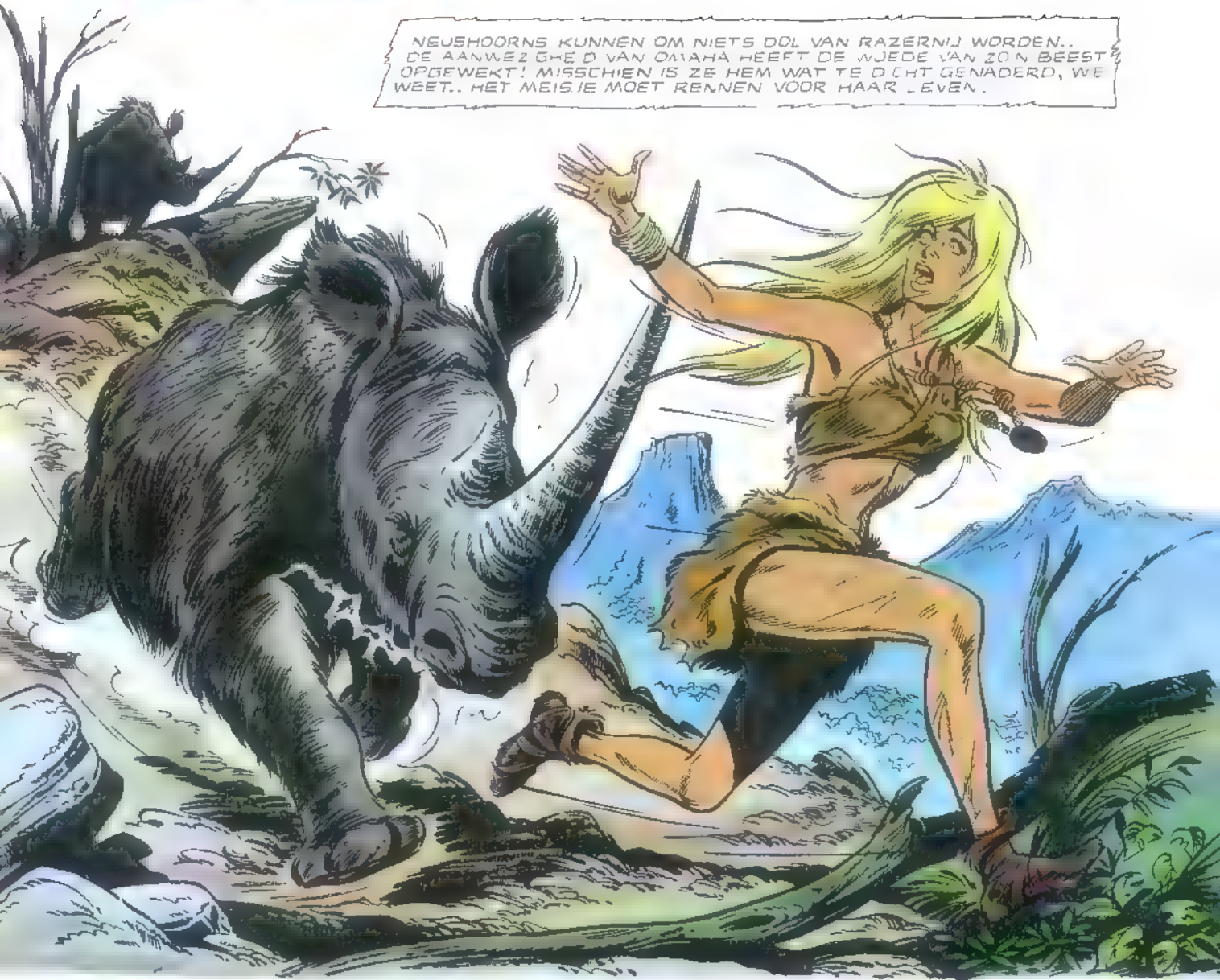
Jan van Haasteren

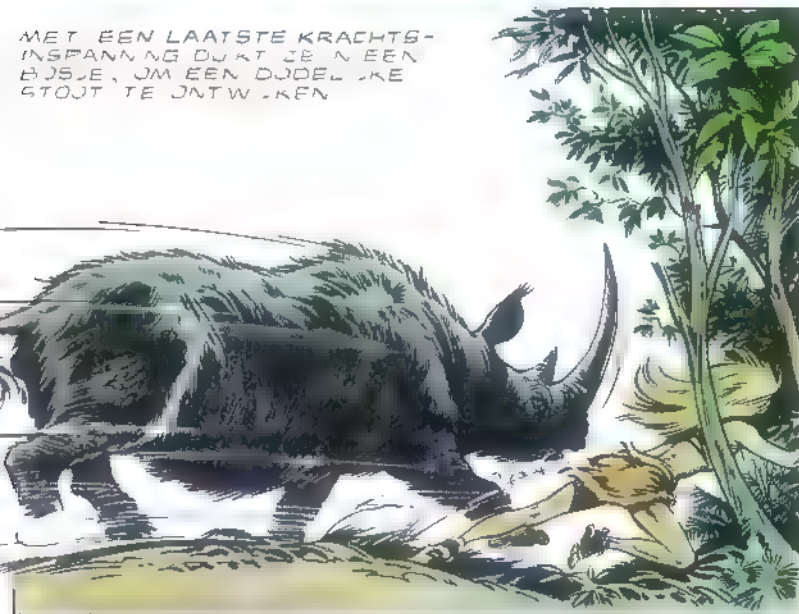

TOENGA

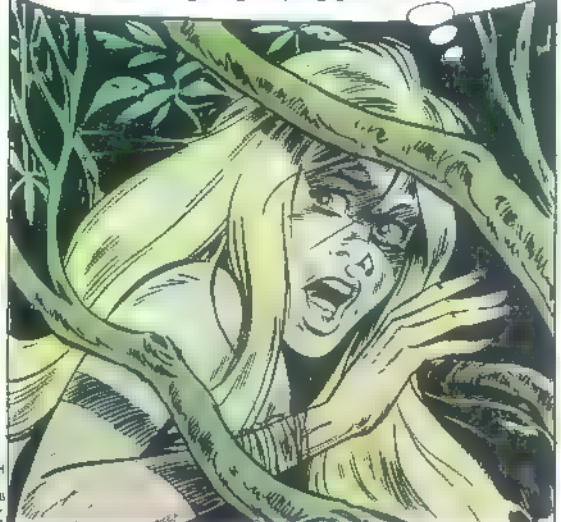
NEUSHOORNS KUNNEN OM NIETS DOL VAN RAZERNIJ WORDEN... DE AANWEZIGHEID VAN OMAHA HEEFT DE WJEDDE VAN ZON BEEST OPGEWEKT! MISSCHIEN IS ZE HEM WAT TE DICH GENADERD, WE WEEET.. HET MEISIE MOET RENNEN VOOR HAAR LEVEN.

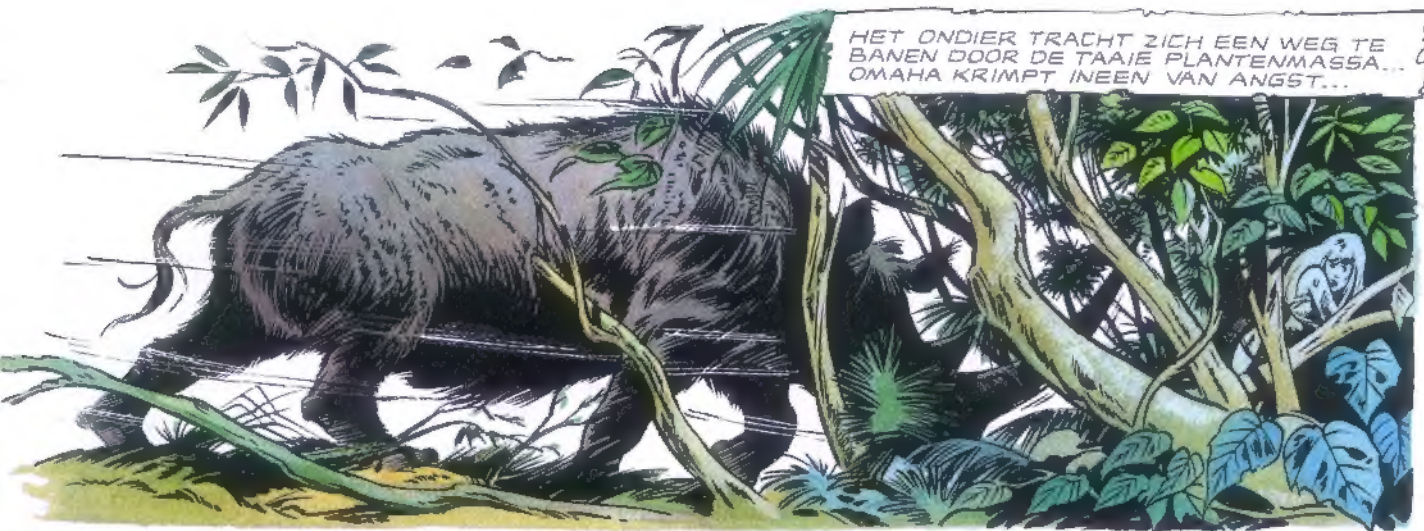

MET EEN LAATSTE KRACHTS-
INSPANNING DUKT ZE IN EEN
BUSJE, OM EEN DODELJKE
STOJT TE ONTWIKKEN

MISSCHEN ZAL DIT STRANKEWAS
OMAHA BESCHERMEN MAAR AUW!
OMAHA HEEFT HAAR ENKEL VERSTUKT
BIJ HET SPRINGEN

HET ONDIER TRACHT ZICH EEN WEG TE BANEN DOOR DE TAAIE PLANTENMASSA...
OMAHA KRIMPT INEEN VAN ANGST...

DIE TAKKEN
ZULLEN HEM NIET
KUNNEN TEGEN-
HOUDEN! HIJ ZAL
OMAHA VER-
MORZELEN!!

WANHOPIG TRACHT
DE JONGE VROUW
AAN HAAR BE-
LAGER TE
ONTSNAPPEN...
ZE KRIJPT
DIEP WEG IN
DE DOOLHOF
VAN DOORNIJG
STRIJKEN...

© Ed Lombard 1973

ZE ZIET NIETS MEER...HAAR HELE LICHAAM DOET PIJN...

OMAHA KAN
NIET MEER...MAAR
ZE MOET DOOR,
DOOR...

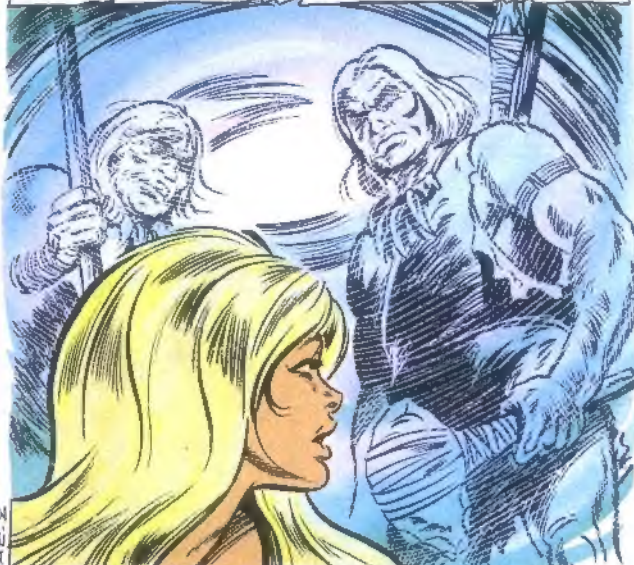

HET GAAT NIET MEER!
...OH, WAAROM HEEFT
OMAHA OOK NIET OP
TOENGA GEWACHT OM
NAAR WARA TE GAAN
ZOEKEN... BIJ TOENGA
ZOU OMAHA VEILIG
ZIJN GEWEEST...MAAR
NU...

OOOH!...
ALLES DRAAIT
VOOR OMAHA'S
OGEN...DE AARDE...
DE BOMEN...
ALLES DRAAIT...

BONTE VLEKKEN DANSEN VOOR HAAR OGEN...
MAAR VLAK VOORDAT ALLES ZACHT, STIL EN
DONKER WORDT, ZIET ZE DE SILHOUETTEN
VAN TWEE MANNEN BOVEN ZICH...
VREEMDELINGEN!...

WORDT VERVOLGD

IZNOGOEDH

IN HET VERRE BAGDAD HEERST KALIEF HAROEN EL
POUSSAH MET MILDE HAND EN IEDEREEN IS GE-
LUKKIG...

EVEN LATER...

Flippie Flink

DOOR: MORT WALKER

